

420-7

๘ ๒ ๑ ๙ ๒

๗ ๒

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ และความคึกเห็นของผู้สอนต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๔

ปริญญาโท

ของ

วัลลียา สุวรรณโชติ

๒ ๖ ก.ค. ๒๕๒๕

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๓๙๒๑๕๗๕, ๓๙๑๕๐๕๘

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- 89601 -

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการ
ศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

ศรีรวม อรรถ

ประธาน

ศรีรวม อรรถ

ประธาน

อภิรักษ์ ประสงค์ผล

กรรมการ

อภิรักษ์ ประสงค์ผล

กรรมการ

เสาวลักษณ์ รัตนวิไล

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างที่สุดของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.รวิวรรณ ชุมชัย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรินทร์ ประสงค์สม ที่กรุณารับเป็นประธาน
และกรรมการที่ปรึกษา ทั้งยังเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำ และให้กำลังใจผู้เขียนตลอดมา
ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งใจและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ที่กรุณาได้รับเป็นกรรมการสอบ
และให้กำลังใจแก่ผู้เขียนตั้งแต่เริ่มแรก

นอกจากนี้การเก็บรวบรวมข้อมูล ยังได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้สอนใน
โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รวมทั้งเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ ที่ให้ช่วยเหลืออย่างเต็ม
กำลัง จึงขอขอบคุณทุกท่านที่ไม่อาจกล่าวนามได้ทั้งหมดไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ คุณไกรคุง อนันตกุล คุณระออน ทองสงไสม คุณอรวรรณ ทะกอง
คุณเจียม เอ็งสุโสภณ คุณลือ แสงฟ้า คุณเพชร เจือเพชร คุณติเรก โสแสง
คุณเกษนิทร สุวรรณสินธุ์ คุณเยาวลักษณ์ เหล่างาม และคุณเกรียงศักดิ์ สัตตานุสรณ์
ที่ให้ช่วยเหลือจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จออกมาเป็นรูปเล่ม

วัลลียา สุวรรณโชติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ
	ถุมีหลัง 1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า 23
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 22
	กลุ่มตัวอย่าง 22
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล 24
	เกณฑ์การให้คะแนน 25
	วิธีสร้างเครื่องมือ 25
	การหาคุณภาพของแบบสอบถาม 26
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 27
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 27
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 31
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 31
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 31

5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	56
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	56
	กลุ่มตัวอย่าง	56
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	57
	การวิเคราะห์ข้อมูล	58
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
	อภิปรายผล	60
	ข้อเสนอแนะ	62
	บรรณานุกรม	64
	ภาคผนวก ก.	70
	ภาคผนวก ข.	73

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามกลุ่มโรงเรียน	22
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้สอน จำแนกตามกลุ่มโรงเรียนและวุฒิ	23
3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการสอน จำแนกตามวุฒิ	33
4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ด้านการเตรียมการสอน จำแนกตามวุฒิ	35
5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ด้านวิธีสอน จำแนกตามวุฒิ	36
6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ด้านสื่อการสอน จำแนกตามวุฒิ	37
7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ด้านกิจกรรม จำแนกตามวุฒิ	38
8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ด้านการประเมินผล จำแนกตามวุฒิ	40
9 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่	42
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหาในการ สอนภาษาอังกฤษ ของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่	43
11 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาการ สอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่	44

12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหาการสอน ภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่	45
13	ผลการวิเคราะห์ค่า <i>q-statistic</i> คะแนนปัญหาการสอน ภาษาอังกฤษของผู้สอนด้านวิธีสอน จำแนกตามการเข้ารับ การอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่	46
14	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษา อังกฤษของผู้สอนด้านจุดประสงค์ จำแนกตามวุฒิ	48
15	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษา อังกฤษของผู้สอนด้านอัตราเวลาเรียน จำแนกตามวุฒิ	49
16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษา อังกฤษของผู้สอนด้านเนื้อหารายวิชา จำแนกตามวุฒิ	50
17	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ ของผู้สอนจำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่	52
18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นต่อ หลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่ สอนตามหลักสูตรใหม่	53
19	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ ของผู้สอนจำแนกตามการเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาตาม หลักสูตรใหม่	54
20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อหลักสูตร ภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่	55

ภูมิหลัง

ปัจจุบันแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ในหลักสูตรใหม่จะไม่จัดรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาหากแต่จะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกตั้งแต่มัธยมศึกษาเป็นต้นไป ก่อนเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ไคยลเท่าที่ควร เนื่องจากปัญหาหลายประการทั้งด้านตัวผู้เรียน ครูผู้สอน วิธีสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ (ชิรวัดน์ นิจนคร 2521 : 2) การให้เด็กเรียนภาษาต่างประเทศในชั้นประถมเรียนมาแล้วไม่ไค้นำไปใช้ไม่นานก็ลืม ในต่างประเทศนิยมบรรจุหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ในชั้นมัธยมเป็นส่วนใหญ่ โดยจัดให้นักเรียนในชั้นประถมศึกษาได้ปรับรากฐานทางภาษาแม่ให้แน่นแฟ้นในช่วง 6-7 ปี (เจริญ ศิริพัฒนาพันธ์ 2517 : 6-8) สำหรับในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอแนวปฏิบัติต่อคณะรัฐมนตรีในด้านการสอนภาษาต่างประเทศโดยคำนึงความมั่นคงของชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความต้องการของประชาชน สภาพเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งหลักการศึกษ และความเหมาะสมด้านต่าง ๆ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ยกเลิกการสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาในระดับประถมศึกษาเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2520

วันที่ 31 มีนาคม 2520 ได้มีพระบรมราชโองการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 เปลี่ยนระบบการศึกษาจาก 4 : 3 : 3 : 2 เป็น 6 : 3 : 3 และกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรใหม่ ในปีการศึกษา 2521 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2520 โดยเริ่มใช้ในประถมปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีละชั้น หลักสูตรในระดับประถมศึกษาที่เรียนตอนเดียว 6 ปี ไม่ได้กำหนดให้มีการสอนภาษาต่างประเทศเลย ส่วนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น กำหนดให้เลือกเรียนภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศสภาษาใดภาษาหนึ่ง ไม่เกินสัปดาห์ละ 6 คาบ (สามัญศึกษา 2521 : 3-7)

อย่างไรก็ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 นี้ ปรับปรุงสำหรับนักเรียนที่เรียนมาตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2503 และจะใช้ไประยะหนึ่งเมื่อการใช้

หลักสูตรระดับประถมศึกษาใหม่ครบทั้ง 6 ชั้น ในปีพุทธศักราช 2526 พื้นฐานของนักเรียน
 ประถมที่จะขึ้นไปเรียนในระดับมัธยมก็จะแตกต่างกันไป กระทรวงศึกษาธิการจะต้องปรับปรุง
 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาใหม่
 (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : คำนำ) ในระหว่างนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้อง
 ไปตามกระบวนการซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรใหม่ทั้งสิ้น ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จึงอาจ
 เปลี่ยนแปลงไปจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการจัด
 กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

✓ ขณะนี้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นได้ใช้มาครบ 3 ปีแล้ว จึงเป็นช่วงเวลาเหมาะสม
 ที่ต้องสำรวจปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเตรียมการ
 ปรับปรุงหลักสูตรซึ่งจะใช้ในปี พ.ศ. 2527 เพราะเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
 อะไรก็ตาม ย่อมหนีไม่พ้นที่จะต้องพิจารณาข้อบกพร่อง จุดอ่อนของของเก่า แล้วปรับปรุงให้ของ
 ใหม่มีคุณภาพดีขึ้น

• การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เป็นวิธีการหนึ่งที่น่าจะทำให้ปัญหาการเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษในประเทศไทย เปลี่ยนแปลงหรือลดลงจากปัญหาซึ่งเคยประสบมาตามหลักสูตร
 เดิม ซึ่งประสบปัญหาทั้งด้านตัวผู้สอน ผู้เรียน สภาพแวดล้อม วิธีสอน แบบเรียน ฯลฯ

✓ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้สอน สุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2519 : 52)
 ได้กล่าวถึงปัญหาในประเด็นนี้ว่า ครูที่ไม่ได้รับการฝึกฝนมาเพียงพอ มีความรู้ความชำนาญน้อย
 ไม่สามารถที่จะสอนเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง และตีความหมายของหลักการสอนภาษาอังกฤษ
 อย่างผิด ๆ บางคนไม่กระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเอง หรือคิดว่าหาวิชาความรู้ให้กว้างขวาง
 นอกจากนี้ปัญหาในเรื่องครูไม่มีความมั่นใจในความรู้ของตนก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง ที่จะส่งผล
 สะท้อนไปสู่ตัวนักเรียนด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้เรียน สุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2519 :
 13 - 14) ได้ชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ อายุของผู้เรียน ความสามารถ ความ
 ต้องการและภาษาเดิมของผู้เรียน นอกจากนี้ นิยม สุขประพันธ์ (นิยม สุขประพันธ์ 2514 :
 85 - 86) ได้ทำการวิจัยพบว่า นอกจากสติปัญญา ผู้สอน วิธีสอน แบบเรียน และ

ผู้ปกครองแล้ว ความรู้ในคุณค่าของภาษาอังกฤษยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย ดังนั้นบรรยากาศ และสภาพแวดล้อม เช่นการได้พบปะกับชาวต่างประเทศ การได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ตลอดจนการได้เรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบที่เล็กภาคคิดว่าจะเกิดประโยชน์ต่อตัวเอง จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสนับสนุน หรือหนุนเหนี่ยวต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย

วิธีสอนนับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน วิธีการสอนภาษาต่างประเทศได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ จากโคโบริวิตส์ (Jakobovits.: 1971 : 254 - 255) ได้สรุปการสอนภาษาต่างประเทศในแง่กว้าง ๆ ว่า วิธีสอนภาษาต่างประเทศที่เด่น ๆ มีสองวิธีคือ วิธีการฝึกทักษะให้เป็นนิสัย ซึ่งจะเน้นหนักไปในทางฝึกทักษะพูด โดยการฝึกกระสวนรูปแบบต่าง ๆ อย่างซ้ำ ๆ อีกวิธีหนึ่งคือการสอนที่เน้นหนักไปในแง่การใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ในประเทศไทยมีการนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้อยู่เสมอ เริ่มตั้งแต่วิธีการสอนแบบแปล (Translation Method) และเปลี่ยนแปลงปรับปรุงมาเรื่อย ๆ เป็นแบบฟัง - พูด (Audio - Lingual method) และวิธีการปริวรรต (Transformational approach) ลึกทั้งได้มีการขยายแนวความคิดและวิธีการ เช่นนี้ไปสู่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษอยู่เนือง ๆ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของในกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมมือกับสถาบันต่าง ๆ เช่น บริติช เคาน์ซิล สถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษแห่งทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ (CIEL) และสมาคมนักเรียนเกาออเมริกัน (AUA) เป็นต้น จักอบรวมครูสอนภาษาอังกฤษโดยมีวัตถุประสงค์ให้ครูเหล่านั้นได้รับความรู้และวิธีการสอนที่ใหม่ ๆ และนำไปใช้สอน แต่อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นอีกรูปหนึ่ง ซึ่ง กานดา ณ ถลาง (กานดา ณ ถลาง 2515 : 18 - 19) ได้ชี้ให้เห็นคือครูที่ได้รับการอบรมเมื่อพ้นระยะเวลานั้นแล้ว ก็มักจะกลับมาทำการสอนด้วยวิธีดั้งเดิมของตนเช่นเคย โดยไม่ได้ใช้หลักการ หรือทฤษฎีการสอน ที่ตนได้รับการอบรมมา ดังนั้นเท่าที่ปรากฏผลออกมา ความสามารถของเด็กในค่านภาษาอังกฤษก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นดังกล่าวมา ล้วนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงหลักสูตร ผู้เขียนเห็นว่า การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระหว่างใช้หลักสูตรใหม่จะช่วยเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับนี้ให้ถูกต้องตรงตามหลักการ และจุดประสงค์ของหลักสูตรใหม่

เพื่อให้หลักสูตรใหม่มีประสิทธิภาพที่สุด นอกจากนี้ยังสามารถนำผลของการศึกษาเสนอแนะเป็นแนวทางในการแก้ไข และปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษซึ่งต้องจัดทำขึ้นใหม่ให้ทันปีการศึกษา 2527 ดังที่คณะกรรมการยูนิเทคการศึกษาและปรับปรุงหลักสูตรของสมาคมการศึกษาแห่งอเมริกาได้กล่าวไว้ว่า "การสำรวจบทบาทของโรงเรียนกัก การสอนในโรงเรียนกัก ปัญหาในการสอน และความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการสอนกัก เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำมาประกอบการจัดทำหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้เพราะครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรนั้นโดยตรง"

โดยเหตุดังกล่าว ผู้เขียนจึงได้ตกลงใจดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสำรวจปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนทางค่าน สภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผล
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในเรื่อง จุดประสงค์ อัตราเวลาเรียน และเนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของผู้สอน ที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาทำให้ทราบปัญหา และความคิดเห็นของผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ และผู้บริหารทุกระดับในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีที่สุด

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้กระทำกับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 25 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 119 คน จากจำนวนครูทั้งสิ้น 279 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 วุฒิของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแบ่งเป็น

2.1.1.1 วุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา

2.1.1.2 วุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

2.1.2 ระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่

2.1.2.1 น้อยกว่า 1 ปี

2.1.2.2 1 ปี - 2 ปี

2.1.2.3 มากกว่า 2 ปี - 4 ปี

2.1.3 การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่

2.1.3.1 ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาเลย

2.1.3.2 รับการอบรม 1 - 3 ครั้ง

2.1.3.3 รับการอบรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้สอน หมายถึง ผู้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ปัจจัยแวดล้อมที่ทำให้การสอนไม่สัมฤทธิ์ผลไปความจุดหมายเฉพาะในเรื่อง สภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผล
3. ความคิดเห็นควรหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อจุดประสงค์ อัตราเวลาเรียน และเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น
4. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ดำเนินการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและการวิจัยในประเทศ

นิยม สุขประพันธ์ (นิยม สุขประพันธ์ 2514 : 95 - 98) ได้ทำการวิจัยและสรุปปัญหาและอุปสรรคของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้

1. การเอาใจใส่นักเรียนทำได้ไม่เต็มที่ เพราะนักเรียนในชั้นมีมาก
2. พื้นความรู้ของนักเรียนต่างกันมาก และอุปกรณ์การสอนมีไม่พอ ครูไม่มีความมั่นใจว่ามีความรู้พอที่จะสอน
3. ครูไม่ทราบว่า จะจัดกิจกรรมการสอนอย่างไรดี สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม เสียเวลาเรียนมาก เป็นที่รำคาญแก่ห้องข้างเคียง
4. โรงเรียนมีอุปกรณ์ไม่พอ ครูต้องจ่ายเงินส่วนตัวซื้ออุปกรณ์เอง
5. ครูขาดความรู้ในการสร้างข้อทดสอบที่ดี เวลาทำข้อสอบกระชั้นชิด
6. ศึกษานิเทศก์ให้การนิเทศศ้นน้อยเกินไป บางแห่งไปไม่ถึง

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2521 : 72 - 80)

ได้สรุปปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยในหัวข้อต่อไปนี้

ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอน

1. ความรู้ของครูยังไม่ไ้มาตรฐาน กล่าวคือความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษของครูไม่แน่นแฟ้น ครูพูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาตอนปลาย

2. การเตรียมการสอนของครู การหำบ้านที่กการสอนล่วงหน้าเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะครูที่ยังไม่ชำนาญการสอน จะไ้รู้ว่าต้องค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องอะไรบ้าง อุปกรณ์การสอนก็ต้องเตรียมหาไว้ให้พร้อม นักเรียนจะได้มีความกระตือรือร้นในการเรียน

3. ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูบางคนสอนเรียงไปตามลำดับหน้าจนจบเล่ม ครูควรเอาบทเรียนมาวิเคราะห์หำหัวข้อสำคัญแล้วเตรียมการสอนให้วนเวียนอยู่กับหัวข้อนั้น

4. ปัญหาเรื่องการแปล ครูบางคนพูดประโยคหนึ่งแปลประโยคหนึ่งทำให้นักเรียนสร้างนิสัยในทางที่ไม่ถูก อันจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

5. ปัญหาเรื่องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครู ครูประจำกรมักสอนหลายชั่วโมง ไม่มีเวลาไปนั่งอ่านตำราและไม่ค่อยมีโอกาสเข้ารับการศึกษาอบรมเพิ่มเติมนอกจากนี้ยังมีปัญหาประจำตัวอีก คือ นิสัยรักการอ่าน ซึ่งมีอยู่น้อยมาก

6. ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตน นักเรียนแต่ละคนมักมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษาไม่เท่ากัน ครูสอนต้องหมั่นสังเกต และหาวิธีแก้ไข เพื่อช่วยให้นักเรียนในห้องมีโอกาสเรียนรู้ตามความสามารถของตน

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

1. ปัญหาเรื่องความสนใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนเบื่อไม่ยอมเรียน เขาเรียนอย่างซังกะตาย หรือไม่เข้าห้องเรียนเลย เพราะไม่รู้อะไรจะเรียนภาษาอังกฤษไปทำไม

2. ปัญหาเรื่องพื้นความรู้ของนักเรียน ครูประสบปัญหาว่าพื้นความรู้ของนักเรียนในชั้นของกระทรวงเกินไปกว่าที่จะเรียนในชั้นที่กำลังเรียนอยู่

3. ปัญหาเรื่องการไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียนปกตินักเรียนมักจะไม่นิยมซักถามอยู่แต่ไม่วาวิชาใด ยิ่งต้องมาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่หวังยากที่จะให้นักเรียนกล้าแสดงออก เพราะนักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากครูไม่ได้ฝึกให้นักเรียนหัดถาม หัดตอบอย่างสม่ำเสมอ

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. ปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียน นักเรียนห้องหนึ่งมีจำนวนถึง 40 - 50 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากเกินกว่าที่จะสอนภาษาให้โดยลดี อันเป็นปัญหาระดับชาติ แต่ครูผู้สอนก็สามารถหาวิธีสอนมาแก้ไขได้

2. การเรียนในระดับชั้นหนึ่ง ๆ คำเนิ่นไปไม่เท่ากัน ในระดับชั้นหนึ่ง ๆ ซึ่งมีนักเรียนหลายห้อง แต่ละห้องคำเนิ่นไปไม่เท่ากัน บางห้องเรียนไปอย่างเชื่องช้า บางห้องเรียนล้าหน้าไปมาก ซึ่งจะเป็นปัญหาตอนปลายเทอม เพราะนักเรียนต้องสอบข้อสอบเดียวกันสำหรับชั้นที่เก่ง ครูต้องสอนเร็วตามควรและเพิ่มเนื้อหาให้กว้างขวางขึ้น แต่สำหรับชั้นที่

อ่อนต้องพยายามสอนให้ครบหลักสูตร โดยค้นหาเครื่องช่วย เช่น อุปกรณ์ และต้องมีการทดสอบความรู้ ถ้านักเรียนไม่เข้าใจต้องสอนซ้ำ อย่าข้ามไปสอนเรื่องอื่นจะทำให้ความรู้ของนักเรียนไม่ติดต่อกัน

3. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องสอน ครูต้องสอนเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือแบบเรียนที่กำหนดไว้ให้จบในแต่ละปี จึงมักมีปัญหาในห้องที่มีนักเรียนที่เรียนอ่อนปนคละอยู่มากในการสอน ครูจึงต้องยึดนักเรียนที่เรียนปานกลางเป็นสำคัญ

ปัญหาเรื่องวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหาเรื่องนี้มีความสำคัญมากประการหนึ่ง ถ้าครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ก็จะสอนไปอย่างไม่มีจุดหมายปลายทาง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษบางคนไม่เคยเห็นหนังสือหลักสูตรเลย โดยหลักการแล้ว ตัวหลักสูตรจะเป็นแม่บทในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระเบียบวิธีสอน และจะต้องสอดคล้องกับการประเมินผลการเรียน

กานุกา สินชวานนท์ ได้กล่าวถึงปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเอาไว้ 3 ประเด็นใหญ่ ๆ สรุปได้ดังนี้ (กานุกา สินชวานนท์ 2505 : 108 - 116)

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ครูเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในกิจกรรมการเรียน การสอน เพราะเป็นผู้ที่จะเลือกวิธีสอนมาใช้ให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ พื้นฐานและความต้องการในสังคมของเด็ก ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีความสามารถความรู้เรื่องวิธีสอน ประกอบทั้งความชำนาญ ความสนใจต่อหน้าที่ บุคลิกภาพ ทักษะจิตตของนักเรียน ต่อเพื่อนครูและต่อการสอน รวมไปถึงการใส่ใจต่อการศึกษากว้างความรู้อยู่เสมอ สรุปปัญหาเกี่ยวกับตัวครูได้ดังนี้

1. ครูเป็นจำนวนมากที่ทำการสอนภาษาอังกฤษ ยังไม่เข้าใจวิชาภาษาศาสตร์ที่จะช่วยในการสอน และยังไม่เข้าใจวิธีสอนที่อาศัยหลักภาษาศาสตร์
2. ความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนเอง ในเรื่องการพูด การออกเสียง ซึ่งจะเป็นแบบอย่างอันดีของเด็กนั้นนับได้ว่ายังมีน้อย
3. ครูคนไทยมักจะซื่อๆ ไม่กล้าพูดกล้าแสดงท่าทางประกอบอย่างฝรั่ง หรือทำได้ก็ต้องแสร้งเป็นท่าโดยเกรงว่าจะถูกผู้อื่นคอมแคะหรือเป็นที่น่าหัว เป็นต้น
4. จำนวนครูไม่เพียงพอกับนักเรียน

5. ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของครู ครูมีเงินไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในการแสวงหาความรู้ เช่นซื้ออุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษา หนังสือตำรา หรือนิตยสารต่าง ๆ

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่

1. เด็กนักเรียนไทยอาจมีปัญหาเรื่องความขลาดและขี้อายไม่กล้าแสดงออก

2. เด็กบางคนอาจไม่มีความอดทน ความชอบ และความเอาใจใส่ในการเรียนภาษาอังกฤษ ขาดเหตุผลทางอารมณ์หรือสภาพแวดล้อม หรือความต้องการในชีวิตประจำวัน

3. ระดับความรู้และความสามารถของเด็กนักเรียนในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ต่างกันมาก การแยกกลุ่มตามความรู้ ความสามารถของเด็กนั้น ควรจะพิจารณาถึงผลได้และผลเสียอย่างถี่ถ้วนรอบคอบเป็นพิเศษ

3. ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งและสภาพแวดล้อม ได้แก่

1. ปัญหาเรื่องเอกสารสำหรับครู ที่ให้คำอธิบายแนะนำเกี่ยวกับพื้นฐานยังมีน้อย

2. ปัญหาเรื่องการอบรม ควรจะได้มีการอบรมครูประจำการให้มากขึ้นทั้งในเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีความคิด และวิธีปฏิบัติจริงในการสอนตามหลักภาษาศาสตร์และจะต้องทำให้ครูเข้าใจจริง ๆ

3. ปัญหาเรื่องแบบเรียน ยังมีแบบเรียนอยู่น้อยมาก แบบเรียนควรจะต้องขึ้นโดยอาศัยผลระงการค้นคว้า เทียบหาปัญหาของเด็กไทยในการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทยและหยิบยกสิ่งที่จะช่วยและเป็นประโยชน์เหมาะสมแก่การเรียนของเด็กไทยมากที่สุด

บุญเหลือ กุญชร (บุญเหลือ กุญชร 2516 : 45 - 52) กล่าวว่า "ครูที่สอนภาษาต่างประเทศจะเป็นครูผู้ได้รับฝึกหัด สำหรับสอนภาษาต่างประเทศมาโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพราะภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาของผู้สอน และไม่มีประเทศใดในโลกสามารถจ้างครูที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนให้นักเรียนของตนได้ทั่วประเทศ

พจน์ น้อยแสงศรี กล่าวว่า "ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคนควรจะต้องมีความรู้ในเรื่องภาษาศาสตร์ และนิรุกติศาสตร์พอสมควร พอที่จะเกิดความเข้าใจว่า หลักของภาษาศาสตร์ ช่วยหลักการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร และพอที่จะสามารถอ่านหรือค้นคว้าตำราที่เขียนเกี่ยวกับวิชาการด้านนี้ไว้ เพื่อหาความสว่างให้แก่ตนเองให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อไป (พจน์ น้อยแสงศรี 2511 : 50)

เฉลา ชัยรัตน์ (Chalao Chaiyaratana. 1964 : 103) ใ้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบโครงสร้างหรือระเบียบแบบแผนของคำในประโยค (Syntax) โดยเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาอังกฤษและสรุปได้ว่า ความแตกต่างในเรื่องโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น เป็นปัญหาสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ

สีหันทกร อินทุสุต (สีหันทกร อินทุสุต 2510 : 82) ทำการสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี สรุปปัญหาไว้ว่า ครูส่วนมากยังขาดความเข้าใจในเรื่องการทดสอบ การทดสอบไม่สัมพันธ์กับวิธีการสอน ครูบางคนที่มีความเข้าใจในเรื่องการทดสอบพอใช้ได้ แต่ไม่นำไปปฏิบัติ จึงเสนอแนะให้ครูพยายามหาความรู้ทางกานทดสอบ และสนับสนุนให้ผู้รู้ได้ใช้ความสามารถในกานนี้ด้วย

สุวรรณี เค็งอำนาจ (สุวรรณี เค็งอำนาจ 2508 : 8) สรุปปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครไว้ว่า ครูส่วนมากมีทัศนคติที่ถือว่าการสอนอังกฤษ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องวุฒิคำ คำนวณรายได้ที่ต้องประหยัด และต้องอาศัยบ้านบิดามารดา หรือบ้านเช่าอยู่ ทางกานวิชาการพบว่า หลักสูตรกับคะแนนและเวลาเรียนไม่สัมพันธ์กัน นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนในการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร สำหรับวิธีสอนนั้นครูส่วนมากสอนทุกวิชาให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและความสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนส่วนมากมีไม่เพียงพอและสถานที่ไม่เอื้อในการใช้อุปกรณ์เกี่ยวกับหนังสือเรียนพบว่า มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับชั้นและวัยของนักเรียนไทย การวัดผลการสอนทำตามระยะเวลาที่โรงเรียนกำหนด และเมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ ครูบางคนต้องสอนวิชาอื่นที่ตนไม่ถนัด นอกจากนั้นยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในกาน

การใช้อุปกรณ์การสอน และการจัดกิจกรรมเพียงพอ นักเรียนมีความสนใจในภาษาอังกฤษน้อย และไม่คอยจะร่วมในกิจกรรมเท่าที่ควร ประกอบกับผู้ปกครองไม่ส่งเสริมและให้กำลังใจนักเรียนในด้านการเรียน

✓ เจียรนัย สุรัตพิพิธ (เจียรนัย สุรัตพิพิธ 2508 : 119) สรุปความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจและมีประโยชน์ ผู้บังคับบัญชา นักเรียน และเพื่อนครูให้ความสนใจต่อครูภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับครูสอนวิชาอื่น ๆ เนื้อหาในหลักสูตรมีมากเกินไปจนจะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมได้ การสอนวิชาภาษาอังกฤษควรฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือควรใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนให้มากและต้องให้เหมาะสมกับวัยและชั้นของนักเรียน ต้องมีการวัดผลสม่ำเสมอทุกครั้งที่จบบทเรียน ตัวครูเองควรหาทางเพิ่มพูนความรู้ เพื่อให้มีวิธีการสอนที่เหมาะสม และทันสมัยอยู่เสมอ

✓ อ่ำภา โชกิจติ (อ่ำภา โชกิจติ 2503 : 95) สรุปผลการวิจัยว่านักเรียนภาษาอังกฤษไค้หรือไค้ไหน ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ คือครูจะต้องมีความรู้ทางด้านวิชาการ และความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนต่าง ๆ โดยเฉพาะการสอนแบบ Oral Approach ซึ่งครูส่วนมากไม่พร้อมที่จะสอนแบบนี้ เนื่องจากชาครุที่ไค้รับการฝึกอบรมในค่านระเบียบวิธีสอน ครูที่มีวุฒิพอตลอดจนวัสดุการสอน เช่น หนังสือแบบเรียน อุปกรณ์ในการสอน เป็นต้น

✓ อุตัย รัชกุล (อุตัย รัชกุล 2503 : 75) ไค้วิจัยพบว่าปัญหาในการสอนของครูส่วนใหญ่คือ ครูไม่เปลี่ยนแปลงการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม คือการฝึกทักษะทั้ง 4 ไค้แก่การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

✓ วรณช รัตนประสิทธิ์ (วรณช รัตนประสิทธิ์ 2503 : 52) ไค้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูจากการสอบถามจากครูผู้สอนในพระ นครและชนบุรีสรุปว่า ในเรื่องแบบเรียนซึ่งแต่งโดยชาวต่างประเทศนั้นไม่เหมาะสมกับผู้เรียนไทย และครูไม่ใช้อุปกรณ์และกิจกรรมประกอบการสอนเพราะเกรงจะเสียเวลา ในขณะที่

พินิตพรรณ เกษะเจริญ (พินิตพรรณ เกษะเจริญ 2510 : 45) ให้ความเห็นว่าหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ไช่ส่วนในชั้นเรียนนั้น มีการจัดลำดับเนื้อหา ความยากง่าย และความเหมาะสมแล้ว แต่มีข้อหมายความว่า หนังสือเรียนทุกเล่ม จะมีเนื้อหาครอบคลุมหลักสูตรครูต้องถือหนังสือเรียนเป็นหลัก และพิจารณากำหนดเนื้อหา แต่ละอย่างเพื่อจะเน้นและเพิ่มเติม ครูควรระวังวิเคราะห์คลังเนื้อหาในแบบเรียน เป็นต้นว่า มีคำศัพท์ที่ควรรู้เฉพาะความหมายเท่าใด และมีคำศัพท์ที่ควรรู้ความหมาย และนำไปใช้ควยเท่าใดรวมทั้งการเลือกลักษณะประโยคที่เรียนไปใช้ไ้จริง ๆ โดยการนำเนื้อหาของประโยคออกไปสู่ชีวิตประจำวัน

ดวงรัตน์ ประดับแก้ว (ดวงรัตน์ ประดับแก้ว 2507 : 16) ได้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนมากชอบเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนที่มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะความรู้ไม่ดี ทำให้ได้คะแนนไม่ดี สิ่งที่นักเรียนส่วนมากต้องการคือ การเรียนภาษาอังกฤษโดยมีอุปกรณ์การสอน เช่น สังกะจากเครื่องบินที่กลิ้งเสียง หรือภาพยนตร์ และนักเรียนยังต้องการฝึกทักษะทั้ง 4 เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

วิรัตน์ ไวยกุล (วิรัตน์ ไวยกุล 2513 : 93 - 99) ได้วิจัยพบว่าปัญหาที่สำคัญมากที่สุดในการสอนภาษาอังกฤษคือ พื้นความรู้ของนักเรียนที่ต่างกันมากและอุปกรณ์การสอนมีไม่พอ และเห็นว่าในเรื่องครูไม่มีความมั่นใจว่ามีความรู้พอที่จะสอนเป็นปัญหาที่สำคัญน้อยที่สุด ในการจัดกิจกรรมการสอนครูเกือบหนึ่งในสามไม่ทราบว่า จะจัดกิจกรรมการสอนอย่างไรดี ส่วนในการประเมินผลการเรียนครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการสร้างข้อทดสอบที่ดี ครูมีความเห็นว่าการให้การนิเทศน้อยเกินไป ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูควรจะได้ศึกษาจุดมุ่งหมายในการสอน หลักสูตร ประมวล การสอน และหนังสือเรียนให้เข้าใจอย่างถูกต้องก่อนทำการสอน ในการสอนควรให้เด็กฝึกทักษะทั้งสี่ด้านโดยไม่ต้องกำหนดเวลาตายตัว นอกจากนี้ครูควรใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนเท่าที่จำเป็น

เพ็ญณี นารายณ์ประธาน ศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการที่ศึกษารัันสูง พบว่า (เพ็ญณี นารายณ์ประธาน 2513 : 120 -

ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครูแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่มีความเข้าใจ
 ที่มีจำนวน 9 คน ส่วนกลุ่มที่มีความเข้าใจหลักสูตรน้อยมีจำนวน 5 คน ในจำนวนกลุ่มครูที่
 ศึกษาทั้งหมด 13 คน ครูที่มีอายุมากมีแนวโน้มที่จะเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีกว่าครู
 ที่มีอายุน้อย ส่วนประสบการณ์และวุฒิครูที่ทำการสอนไม่พบว่ามีผลทำให้ความเข้าใจจุดมุ่งหมาย
 ของหลักสูตรแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ครูนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในกระบวนการ
 การสอนและการประเมินผลน้อยมาก ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครูไม่มีความ
 สัมพันธ์กับความสามารถในการเลือกกระบวนการสอน และการประเมินผลของครูอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติ

บุบผชาติ เฟ่งพิณีจ (บุบผชาติ เฟ่งพิณีจ 2512 : 103) ได้วิจัยและสรุป
 ปัญหาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกโรงเรียน เป็นปัญหาทั่ว ๆ ไป
 ที่ครูส่วนใหญ่ประสบอยู่
2. เกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น มีปัญหาว่ารู้ความรู้อ้างอิงทางภาษาอังกฤษของนักเรียน
 ในชั้นหนึ่ง ๆ อยู่ในระดับต่างกันมาก และค่ามาก นักเรียนไม่รู้จักฝึกฝนตนเอง เพื่อเพิ่มพูน
 ความรู้ภาษาอังกฤษเมื่ออยู่ภายนอกห้องเรียน
3. หนังสือเรียนมีไม่มากพอ หนังสือบางเล่มบรรจุเนื้อหามากเกินไป
4. ครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นจะฝึกทักษะในการใช้
 ภาษาอังกฤษและหนังสือประกอบการค้นคว้ามีจำนวนไม่สอดคล้องกับนักเรียน
5. ครูส่วนมากประสบปัญหาไม่มั่นใจในการสร้างข้อทดสอบแบบปรนัยและไม่
 รู้วิธีการวิเคราะห์ข้อสอบ

ในเรื่องหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2521 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ ม.ป.บ. : เอกสารโรเนียว) ใ้สรุปไว้ดังนี้

1. หลักสูตร

- ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างเด่นชัด

2. บริหารหลักสูตร

2.1 โรงเรียนส่วนมากจัดโครงการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นการบังคับให้นักเรียนต้องเรียนทั้ง ๆ ที่วิชานี้เป็นวิชาเลือก

2.2 โรงเรียนส่วนมากจะไม่เปิดสอนวิชาบางรายวิชาที่จัดสำหรับชั้น ม. 2 เช่น วิชาทักษะอ่านเบื้องต้น 1 และ 2 ซึ่งเหมาะสมสำหรับนักเรียนอ่อน

2.3 โรงเรียนส่วนมาก ไม่จัดการประเมินผล (Pre - test) ก่อนเรียนเพื่อทราบพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน สะดวกในการจัดนักเรียนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แต่ใช้คะแนนรวม หรือผลการสอบเข้าเรียนในโรงเรียนเพื่อจัดชั้นเรียน

2.4 โรงเรียนส่วนมากมารับการอบรมเรื่องหลักสูตร แต่การนำไปถ่ายทอดแก่ครูยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

2.5 หลักสูตรกำหนดให้มีแบบประกอบหนังสือเรียน แต่โรงเรียนบางโรงเรียนไม่สามารถจัด تهیهให้ครูได้ใช้ตามที่ต้องการได้

3. ครูภาษาอังกฤษ

3.1 จากการนิเทศก์ มีครูเป็นจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่เข้าใจหลักสูตร จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การไดหนังสือเรียน และการประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนดสำหรับรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร

3.2 จากข้อสอบของโรงเรียนส่วนกลาง ครูมีปัญหาในการประเมินผลการเรียนเป็นพฤติกรรม และส่วนใหญ่จะประเมินผลการเรียนในคำานเนื้อหาภาษาได้แก่ คำานไวยากรณ์ และทักษะภาษาที่ประเมินผลการเรียน คือทักษะการอ่าน

3.3 จากการนิเทศโรงเรียนวิธีสอนของครูส่วนใหญ่นิยมแบบเก่า คือ ยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก และใช้วิธีสอนโดยเอาครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษาเท่าที่ควร ครูใช้ภาษาไทยเป็นสื่อการสอน 80 - 90 % ของเวลาเรียน นักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะการฟัง พูด เพื่อใช้สื่อสาร สำหรับทักษะการอ่าน และการเขียนมีบ้างเล็กน้อย โอกาสที่นักเรียนจะใช้สติปัญญา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการหากความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองแทบจะไม่มีเลย

3.4 ครูภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสอน และการสื่อสารในห้องเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมา พอประมวลได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ประสบปัญหาที่จำต้องได้รับการแก้ไขหลายด้าน โดยเฉพาะงานวิจัยแสดงให้เห็นปัญหาอย่างเด่นชัด เกือบจะเหมือน ๆ กัน อย่างไรก็ตามงานวิจัยการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยล้วนแต่เป็นงานวิจัยเก่า ๆ ซึ่งกระทำในช่วงที่ยังใช้หลักสูตรและแบบเรียนเก่าทั้งสิ้น ผลงานวิจัยเพื่อสำรวจปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่ ยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อน ผู้เขียนจึงเล็งเห็นความจำเป็นเพื่อสำรวจดูว่า การเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ประสบผลสำเร็จเพียงไร ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ การแก้ไขในรูปใด เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องจัดทำขึ้นใหม่ เพื่อใช้ในมีการศึกษา

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ

มอร์เซย์ (Morsey, 1965 : 7) กล่าวถึงหลักสูตรภาษาอังกฤษว่า ในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษนั้น ครอบคลุมไปถึงการเลือกหนังสือประกอบการสอน หนังสือแบบฝึกหัด การพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามีความสอดคล้องกับปริมาณ และคุณภาพของผู้เรียนและผู้สอน ความต้องการของสังคม และเป็นไปตามการสนับสนุนทางการเงินจากชุมชนหรือรัฐ ถ้าจุดมุ่งหมายดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ลอพาร์ดี (Lopardi, 1977 : 648 - 649) ศึกษาสมรรถภาพในการวางแผนหลักสูตรของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า อาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร การจัดสภาพการเรียนการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ครูมีความรู้ เข้าใจหลักสูตรและจำเป็นต้องรับรู้ในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของครู อาจารย์ใหญ่ยังคงมีบทบาทสำคัญของการวัดผลแบบใหม่เป็นทางการมาก และประการสำคัญที่สุด อาจารย์ใหญ่ต้องแนะแนวทางหรือช่วยครูคัดเลือกหัวข้อการเรียนที่สัมพันธ์กับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์ใหญ่ยังมีข้อบกพร่องคือ

1. อาจารย์ใหญ่ยังช่วยครูพัฒนาเกี่ยวกับสังคมของเนื้อหาวิชาน้อยมาก
2. อาจารย์ใหญ่ยังไม่ได้พัฒนาตนเองอย่างเพียงพอ ในการที่จะตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนที่มีผลแน่นอน
3. อาจารย์ใหญ่ควรพัฒนาความรู้ของตนเองเพื่อให้สามารถช่วยเหลือครูในการเลือกวัตถุประสงค์การเรียน
4. อาจารย์ใหญ่ช่วยเหลือทางด้านการวัดผลอุปกรณ์การสอนอย่างจำกัด
5. อาจารย์ใหญ่ควรส่งเสริมครูให้ใช้ขอสอบถามมาตรฐานให้มากขึ้น

ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครู และการนำหลักสูตรไปใช้นั้น โจฮันเซน (Johnsen. 1967 : 32) วิจัย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของการรับรู้ของครูกับการตัดสินใจใช้ และส่งเสริมหลักสูตรในห้องเรียน พบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร เป็นผู้ที่สามารถส่งเสริมและนำหลักสูตรไปปฏิบัติได้ดีกว่า ครูที่ยังไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร นอกจากนั้น โจฮันเซนยังชี้ให้เห็นความสำคัญของครูในฐานะที่เป็นผู้มีอิทธิพลต่อการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของแลนเจนบัค (Langenbach. 1972 : 35 - 38) ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของครูที่มีต่อการใช้และการวางแผนพัฒนาหลักสูตร พบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรได้คะแนนสูงกว่าพวกที่ไม่มีส่วนร่วม รัศมีการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนมีอิทธิพลต่อเจตคติของครู นอกจากนั้นยังพบว่า ครูที่มีประสบการณ์หรือมีส่วนในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรจะมีเจตคติทางบวกต่อการใช้ และการวางแผนหลักสูตรมากกว่าครูที่ไม่มีส่วนร่วมการหรือมีส่วนร่วม

เดเวอเรล (Deverel. 1961 : 54) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของทักษะทางภาษา พบว่า การสอนที่มุ่งส่งเสริมทักษะในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ จะมีผลต่อการปรับปรุงทักษะด้านอื่น ๆ น้อยมาก การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การสอนทักษะทางภาษานั้น จะต้องสอนทักษะในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กันไป

โรดส์ (Rhodes. 1968 : 1804 - 1805) ได้ทำการศึกษาการดำเนินการบริหารโครงการสอนภาษาต่างประเทศในรัฐแคลิฟอร์เนีย สรุปว่า การสอนภาษาต่างประเทศภาษาเดียวในโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะทำให้โครงการพัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศ ภาษาอื่นบรรลุผลได้เร็วขึ้น มีผู้เรียนภาษาต่างประเทศน้อยลงในระดับเตรียมอุดมศึกษาและการใช้ระยะเวลาสอนวางสั้น ๆ บ่อย ๆ ดีกว่าการสอนที่ใช้ระยะเวลาชว่งยาว แต่สอนน้อยครั้ง

แคมป์เบล (Campbell. 1955 : 277 - 279) ทำการสำรวจการสอนภาษาต่างประเทศในเมืองใหญ่ ๆ หลายแห่งในสหรัฐอเมริกา สรุปผลได้ดังนี้

1. ภาวะการฝึกฝนหาความชำนาญในการพูด
2. ลักษณะการบริหารโรงเรียนของรัฐไม่ได้ออกค่าใช้จ่ายในการสอนภาษาต่างประเทศ
3. ความต้องการให้ได้มีการแลกเปลี่ยนครูและนักเรียนโดยให้ทุนเดินทางไปต่างประเทศมีมากขึ้น
4. ในการวางโครงการ หลักสูตร ประมวลการสอน และการจัดให้มีการอบรมครูสอนภาษานั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากครูสอนภาษาทุกระดับตลอดจนถึงนักการศึกษาทุกระดับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

โบเวน (Bowen. 1957 : ix - x) ได้ชี้ให้เห็นว่า การสัมมนาครูสอนภาษาอังกฤษนั้นสำคัญมาก เพราะจะช่วยสร้างพื้นฐานอันสำคัญแก่ครู ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับการอบรมในการสอนภาษาอังกฤษมาเลย แมว่าจะมีเอกสารที่กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาแบบใหม่ หรือตามหลักภาษาศาสตร์ที่สมบูรณ์และมากมายเพียงใดแล้วก็ตาม แต่ห้องสมุดของโรงเรียนเกือบจะไม่มีหนังสือเหล่านี้เลย ครูจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือให้รู้หลักการสอนวิธีใหม่ ๆ รวมไปถึงให้มีคู่มือครู วิธีสอนทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริง ข้อความในเหตุการณ์การสอนก็ควรจะได้มีการอธิบายให้ครูได้ทราบอย่างถี่ถ้วน พร้อมทั้งตัวอย่างที่เห็นชัดเจนพอที่จะนำไปปฏิบัติจริงได้

บิชอป (Bishop. 1967 : 2093 - 2094) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐออเรกอน พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้ได้ผลดี เช่น การใช้คนตรี การใช้เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ การแสดงแบบละคร การแสดงบทบาท และการฝึกแบบ ฟัง - พูด

อุปกรณ์การสอนที่ใช้ได้ผลดีที่สุดก็คือ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง เครื่องใจหูฟัง ภาพยนตร์และเกมส์ต่าง ๆ

วิธีการวัดผลที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ การถามตอบปากเปล่า สอนโดยให้นักเรียน
วาดรูปตามคำที่ครูสั่ง ข้อสอบเขียนตอบในกระดาษ ข้อทดสอบจากเทปบันทึกเสียง การทดสอบ
โดยใช้เกมสต่าง ๆ รวมถึงการใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ โดยบังเอิญ

สำหรับวิธีการสอนที่ครูใช้ไม่ได้ผล ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดแปล การใช้วิธี
การอธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การใช้วิธีฝึกซ้ำ ๆ มากเกินไป การใช้วิธีฝึกพูด ฝึกฟัง
โดยไม่มีภาพหรือของจริง อย่งไรก็ดี จากการสำรวจพบว่า ครูได้ใช้วิธีสอนหลายวิธีต่าง ๆ
กัน การสอนที่ดียอมใช้วิธีสอนและอุปกรณ์หลายอย่าง โดยเฉพาะครูที่สอนภาษานั้นได้เข้าร่วม
การอบรมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยังมีการให้ครูสอนภาษาได้เดินทางไปศึกษาในต่าง
ประเทศ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของครู

แมกเกรเกอร์ (Magregor. 1971 : 4 - 5) กล่าวถึงปัญหาการสอน
ภาษาอังกฤษว่าสิ่งแรกที่ควรสังเกตคือนักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ได้ผ่านการอบรมมา
ไม่เพียงพอ และมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษน้อยมากจน เด็กก็จะได้รับฟังภาษาอังกฤษที่ไม่
ถูกต้อง และเรียนรู้สิ่งที่ผิดมาโดยตลอด

อเล็กซานเดอร์ (Alexander. 1968 : xii) เห็นว่าเมื่อครูใช้วิธีการสอน
ไม่เหมาะสมถูกต้องในชั้นเริ่มต้นเรียนภาษาใหม่ก็ย่อมจะเป็นการสูญเสียเวลา และไม่ได้ผล
เด็กนักเรียนไม่สามารถจะเรียนคืบหน้าต่อไปได้ มีแต่จะถอยถอยกลับหลัง และกลายเป็น
ปัญหาที่ครูจะต้องแก้ไข ซ่อมเสริมกันไม่รู้จักหยุดหย่อน ดังที่ ฟรีส (Fries. 1945 : 1)
กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ใช่เป็นการเรียนที่เกี่ยวกับภาษา แต่เป็นการเรียน
ในอันที่จะพัฒนาลักษณะนิสัยใหม่ ๆ ลงไปในตัวของผูเรียน เพื่อให้สามารถใช้ภาษานั้นอย่าง
ถูกต้องควยการฝึกฝนรูปแบบ และโครงสร้างใหม่ ๆ นั้น

แลมเบอรัท (Lombert. 1961 : 155 - 156) กล่าวว่าปัจจัยสองประการ
ที่จะชักจูงให้เกิดทักษะในการเรียนภาษาที่สองนั้น ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญาและ
การมีเจตคติที่ถูกต้องต่อภาษานั้น ควบคู่กันไปกับความที่มีแรงจูงใจที่กำหนดมุ่งมั่นไว้ในกา
เรียนภาษานั้น ในขณะที่เมดิทซ์ (Medvitz. 1977 : 96) เห็นว่านักเรียนทุกคน

สามารถเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าให้เวลาที่เพียงพอ และเทคนิคของสภาพแวดล้อมใหญ่
ของครูสอนภาษาต่างประเทศต้องยอมรับความจริงที่ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศต้องถูก
ทำให้เกิดประโยชน์แก่เด็กทุกคนไม่แต่เพียงนักเรียนที่เรียนก็เท่านั้น

พาร์คเกอร์ (Parker. 1967 : 53) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
ควรสอนในสภาพการณ์ที่เป็นจริงเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง หองบทโคลง
กลอน อ่านออกเสียง แสดงละคร หรือหองบทสนทนาที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ เหล่านี้จะช่วย
ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาที่ตนเรียน และความสามารถโต้ตอบได้อย่างอัตโนมัติ
เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา พาร์คเกอร์ เห็นด้วยกับการสอนภาษาต่างประเทศที่พยายามจัด
บรรยากาศ และกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมือนกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศเจ้า
ของภาษาจริง ๆ โดยให้เหตุผลว่า การเรียนการสอนโดยวิธีการแสดงออกให้เหมือนสภาพ
การณ์จริงนั้น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจในค่านิยมธรรมเนียมทั้งในส่วนที่เหมือนและ
แตกต่างจากวัฒนธรรมของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากประเพณี และแบบแผนของภาษานั้นย่อมแฝง
และไปด้วยกันกับรูปแบบภาษาที่ปรากฏในช่วงเวลานั้น นอกเหนือจากการสอนโดยวิธีนี้ผู้เรียน
จะได้เรียนภาษาในแง่ของการใช้คำ เพื่อแสดงอารมณ์ของผู้พูด ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียน
ได้ใช้รูปประโยคที่มีความหมายตามที่ตนต้องการ

สมมติฐานในการค้นคว้า

1. ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่
ที่เข้ารับการอบรมแตกต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่
ที่เข้ารับการอบรมแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 การสุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) แยกตามการแบ่งกลุ่มโรงเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2522 ซึ่งแบ่งไว้ 8 กลุ่ม เลือกมากลุ่มละ 25 % ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 25 โรงเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มโรงเรียน

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียน	รวม
กลุ่มที่ 1	สามเสนวิทยาลัย	4
	วัดเบญจมบพิตร	
กลุ่มที่ 2	วัดกุสุมาลย์	3
	มัธยมวัดเทพศิรินทร์	
กลุ่มที่ 3	สตรีวิทยา	3
	วัดบวรนิเวศ	
กลุ่มที่ 4	ยานนาวาเวชวิทยาคม	3
	สวนน้ำผึ้ง	
กลุ่มที่ 5	เจ้าพระยาวิทยาคม	3
	ปทุมคงคา	
กลุ่มที่ 6	พระโขนงพิทยาลัย	3
	วัดธาตุทอง	

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียน	รวม	
กลุ่มที่ 5	สตรีเศรษฐบุศรบำรุง ฤทธิยะวรรณาลัย คอนเมืองจตุรจินคา	3	
กลุ่มที่ 6	สวนกุหลาบ	สิงหราชพิทยาคม	2
กลุ่มที่ 7	วัดน้อยใน ชินรสวิทยาลัย	ทวีธาภิเศก	3
กลุ่มที่ 8	จันทรประดิษฐารามพิทยาคม วัดนวลนรทิศ	แจ่งร้อนวิทยา ไชยฉิมพลีพิทยาคม	4
รวม		25	

ขั้นที่ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างครู เลือกจากโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มขั้นที่ 1 ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยเลือกสุ่มมาโรงเรียนละ 40% ของจำนวนครูทั้งหมดที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 120 คน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างครู จำแนกตามกลุ่มโรงเรียนและวุฒิ

กลุ่มโรงเรียน	วุฒิ		รวม
	ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	
กลุ่มที่ 1	7	9	16
กลุ่มที่ 2	3	10	13
กลุ่มที่ 3	7	10	17
กลุ่มที่ 4	4	8	12
กลุ่มที่ 5	4	7	12

ตาราง 2 (ต่อ)

กลุ่มโรงเรียน	วุฒิ		รวม
	ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	
กลุ่มที่ 6	3	10	13
กลุ่มที่ 7	5	15	20
กลุ่มที่ 8	5	13	18
รวม	38	82	120

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ กำหนดให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ และแสดงความคิดเห็นต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีช่องให้ได้แสดงความคิดเห็น 5 ช่อง

แบบสอบถามฉบับที่ 1 เรื่องปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ มีด้วยกัน 6 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมในการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน ด้านกิจกรรม ด้านการประเมินผล

แบบสอบถามฉบับที่ 2 เรื่องความคิดเห็นต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ มีด้วยกัน 3 ด้าน คือ ด้านจุดประสงค์ ด้านอัตราเวลาเรียน ด้านเนื้อหารายวิชา

เกณฑ์การให้คะแนน

ในการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกนั้น ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักสมมุติ คือ แต่ละข้อให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ให้คะแนน 5 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหามากที่สุด หรือมีความคิดเห็นมากที่สุด

ให้คะแนน 4 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหาค่อนข้างมากหรือมีความคิดเห็นค่อนข้างมาก

ให้คะแนน 3 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหปานกลาง หรือมีความคิดเห็นปานกลาง

ให้คะแนน 2 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหาน้อย หรือมีความคิดเห็นน้อย

ให้คะแนน 1 สำหรับการตอบที่แสดงว่ามีปัญหาน้อยที่สุดหรือมีความคิดเห็นน้อยที่สุด

วิธีสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการ และวิธีสร้างแบบสอบถามของเบสต์ (Best. 1959 : 140-160) ในเรื่องความคิดเห็นของครู ศึกษางานของ มันโร และมาร์ค (Monroe and Mark. 1966 : 748) เรื่องวิธีสอนแบบต่าง ๆ และศึกษางานของ ลิตเลอร์ (Littler. 1952 : 1448) เรื่องอุปสรรคต่าง ๆ ที่ทำให้การสอนล้มเหลว

2. ศึกษาแบบสอบถามของ วิรัตน์ ไวยกุล และ บุบผชาติ เพ่งพิณิจ แล้วนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับหัวข้อของผู้เขียน

3. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ศึกษาเนื้อหาในแบบเรียนแต่ละรายวิชา ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลตามหลักสูตรใหม่ เพื่อใช้ร่างแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ

4. ศึกษาวิธีการและเทคนิคการร่างแบบสอบถามของ จุมพล สวัสดิ์คิยากร (จุมพล สวัสดิ์คิยากร นปย. : 21 - 81) เพื่อประกอบการร่างแบบสอบถามให้สมบูรณ์

5. สร้างแบบสอบถามปลายเปิดไปตามครุภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเลือกครูโรงเรียนวัดธาตุทอง 5 คน โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย 6 คน โรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง 4 คน เพื่อจะได้ข้อมูลมาเพิ่มเติมในแบบสอบถามให้รัดกุมยิ่งขึ้น

6. รวบรวมปัญหา ความคิดเห็น แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
ประมาณค่า ตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) โดยกำหนดค่าเป็น 5 ระดับ

7. นำแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ
จำนวน 5 ท่าน อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางการพัฒนาหลักสูตร และประเมินผล จำนวน 3 ท่าน
พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม เพื่อตรวจแก้ภาษา และส่วนที่ใช้ในแบบสอบถาม
เพื่อให้ได้ความชัดเจนยิ่งขึ้น

8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น จำนวน 50 คน ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่ม
ตัวอย่าง คือ โรงเรียนวชิรธรรมสาริต โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย และโรงเรียนบางกะปิ

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1. หาค่าอำนาจ จำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Discrimination)
โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ตัด 25% ของผู้ได้คะแนนสูง และ 25% ของผู้ได้คะแนนต่ำ จากผู้ตอบ
แบบสอบถามทั้งหมดมาเป็นตัวแทนในการประเมินค่าคำถามแต่ละข้อ

1.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูง และกลุ่มผู้ได้คะแนนต่ำเป็น
รายข้อ แล้วหาค่าอัตราส่วนวิกฤต $t(t\text{-ratio})$ โดยใช้ $t\text{-test}$

1.3 เลือกข้อคำถามซึ่งมีค่าอัตราส่วนวิกฤต t ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป (ค่า $t = 2$ ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกค่าสูง) ไว้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ปรากฏว่าได้ข้อคำถามของแบบสอบถามฉบับที่ 1 ไว้ 40 ข้อ ซึ่งมีค่า t อยู่ระหว่าง
2.0177556 ถึง 8.354878 และได้ข้อคำถามของแบบสอบถามฉบับที่ 2 ไว้ 15 ข้อ ซึ่งมีค่า
 t อยู่ระหว่าง 2.0003723 ถึง 8.57156 ดังแสดงรายละเอียดค่า t ในภาคผนวก ก.

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำข้อ
คำถามที่เลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ α - Coefficient ปรากฏว่าค่าความ
เชื่อมั่นในแบบทดสอบดังนี้

แบบสอบถามปัญหาในการสนทนาภาษาอังกฤษ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .845315

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ

.875632

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสืออนุญาตจากกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการ
การขอเก็บข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้องในการวิจัยตามหนังสือที่ ศษ.0807/36677

2. ติดต่อกับผู้ประสานงานในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความช่วยเหลือ
ในการแจกและเก็บแบบสอบถามให้ จำนวนแบบสอบถามที่ไ้รับคืน 120 ชุด เป็นแบบสอบถาม
ที่ตอบสมบูรณ์ 119 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.16 ของแบบสอบถามทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้คือ

1. การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. การใช้ t-test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม และหากกล่าวจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ โดยใช้สูตร (Edward, 1968 : 104)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	\bar{x}_1, \bar{x}_2	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
	s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2} \right)}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{N_1} \right]^2}{N_1 - 1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{N_2} \right]^2}{N_2 - 1}}$$

4. การใช้ F-test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สูตร (Lindquist. 1953 : 55)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
	MS_A	แทน	ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ q-statistic (Winner. 1962 : 101)

$$Q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{MS_{\text{error}}/\sqrt{n}}$$

เมื่อ	\bar{T}_{largest}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่มากที่สุด
	$\bar{T}_{\text{smallest}}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่น้อยที่สุด
	\bar{n}	แทน	Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	MS_{error}	แทน	Mean Square Error

5. การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตร α -Coefficient (Cronbach. 1960 : 161) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \cdot \left(1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	s_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถาม
	s_i^2	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของ แบบสอบถามแต่ละข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมาย ได้กระทำตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน
จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

- 1.1 วุฒิ
- 1.2 ระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่
- 1.3 การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ
ของผู้สอน จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

- 2.1 วุฒิ
- 2.2 ระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่
- 2.3 การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในตารางวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจตรงกัน
ในการแปลความหมาย จึงได้กำหนดช่วงของคะแนนเฉลี่ยและความหมายไว้ดังนี้

1.00 – 2.33	หมายความว่า	เห็นว่าเป็นปัญหาหนักและเห็นด้วยมาก
2.34 – 3.66	หมายความว่า	เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง
และเห็นด้วยปานกลาง
3.67 – 5.00	หมายความว่า	เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย และเห็นด้วยน้อย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 นี้ เป็นการทดสอบความ
แตกต่างของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่
และการเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่แตกต่างกัน โดยนำเสนอความหัวข้อดังนี้

- 1.1 ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามวุฒิ
- 1.2 ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่
- 1.3 ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละตัวแปร ได้นำเสนอเป็นรายก้านดังต่อไปนี้

- ก้านสภาพแวดล้อมในการสอน
- ก้านการเตรียมการสอน
- ก้านวิธีสอน

- ▼ คำนวณสื่อการสอน
- ▼ คำนวณกิจกรรม
- ▼ คำนวณการประเมินผล

1.1 ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามวุฒิ

1.1.1 คำนวณสภาพแวดล้อมในการสอน

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนตามสภาพแวดล้อมในการสอน จำแนกตามวุฒิ

ข้อปัญหา	ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
1. แบบเรียนในรายวิชาที่ท่านสอนยากเกินไป	3.67	0.93	3.89	1.09	1.10
2. ท่านไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน	4.27	1.00	4.50	0.80	1.22
3. โครงสร้างของภาษาไทย และภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก	2.64	1.19	2.42	1.08	0.96
4. ท่านมีชั่วโมงรับนิคชอบมากทำให้ไม่มีเวลาอ่านตำราเพิ่มเติม	4.29	0.98	4.42	0.88	0.68
5. ท่านไม่มีความมั่นใจว่ามีความรู้พอที่จะสอน	3.24	1.19	3.22	0.09	0.86
6. จำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินกว่าจะสอนให้ได้ผลดี	3.83	0.67	3.80	0.80	0.23

ข้อปัญหา	ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
7. ทัศนคติของนักเรียนต่างกันมาก	4.43	0.75	4.39	0.85	0.27
8. ศึกษานิเทศก์มาเยี่ยมและแนะนำ งานน้อยเกินไป	4.48	0.75	4.30	1.03	1.07
ผลรวม	30.89	4.16	30.96	4.16	0.08

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมากับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป เกี่ยวกับปัญหาคานสภาพแวดล้อมในการสอนโดยส่วนรวม และประเด็นปัญหาทุกประเด็นในคานนี้

1.1.2 งานการเตรียมการสอน

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน งานการเตรียมการสอน จำแนกตามวุฒิ

ข้อปัญหา	ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
1. ท่านไม่มีหนังสือคู่มือครูใช้ขณะเตรียมการสอน	3.02	1.10	3.59	0.99	2.68*
2. ท่านไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพียงพอ	3.62	1.02	3.93	0.95	1.59
3. ท่านหาเอกสารค้นคว้าเพิ่มเติมไม่ได้ขณะเตรียมการสอน	3.24	1.28	3.75	1.14	2.08*
4. ท่านไม่ได้ทำบันทึกการสอนจึงสอนไปตามหนังสือ	3.75	1.30	4.04	1.08	1.19
5. ท่านสอนจนชำนาญการเตรียมการสอนจึงไม่จำเป็น	4.00	1.13	4.13	0.95	0.62
ผลรวม	17.63	4.17	19.44	4.66	2.77**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 สรุปได้ว่า ทักษะโดยส่วนรวมงานการเตรียมการสอนของผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหาพบว่า ประเด็นต่อไปนี้ในทักษะของผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมาเป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไปคือ

1. ไม่มีหนังสือคู่มือครูใช้ขณะเตรียมการสอน
 2. หาเอกสารคนคว่าเพิ่มเติมไม่ได้ขณะเตรียมการสอน
- ส่วนประเด็นปัญหาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.1.3 ด้านวิธีสอน

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนด้านวิธีสอน
จำแนกตามวุฒิ

ข้อปัญหา	ปกศ.ส่งหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.พ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
1. ท่านไม่ทราบว่าจะสอนโดยวิธีใดจึงจะเหมาะสมกับนักเรียนของท่าน	3.94	1.31	3.64	1.29	1.15
2. วิธีสอนตามที่อบรมมายากแก่การปฏิบัติ	3.24	0.71	3.29	0.81	0.33
3. การใช้วิธีแปลทำให้นักเรียนคิดนึสัย	3.51	0.85	3.51	0.85	0.00
4. การสอนโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางทำได้ยาก	4.27	1.05	4.42	0.76	0.81
5. ท่านไม่เข้าใจวิธีสอนที่อาศัยหลักภาษาศาสตร์	2.40	0.88	2.64	0.92	1.35
6. ท่านลืมวิธีสอนบางวิธีที่เคยเรียนหรืออบรมมา	3.08	1.04	3.25	0.93	0.87
7. ท่านไม่ได้รับการอบรมวิธีสอนเพิ่มเติมตั้งแต่สำเร็จการศึกษา	2.75	0.75	3.01	0.80	1.68
ผลรวม	23.21	3.65	23.79	3.46	0.80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่า ปัญหาทุกประเด็นในค่านี้อธิบาย
ระหว่างผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา กับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป
ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.1.4 ค่านี้อธิบาย

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการสนทนาภาษาอังกฤษของผู้สอนค่านี้อธิบาย
จำแนกตามวุฒิ

ข้อปัญหา	ป.กศ.สูงหรือ เทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ.หรือเทียบ เท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{X}	s	\bar{X}	s	
1. อธิบายไม่มีเพียงพอหรือใช้การได้ ไม่ดี	2.45	0.97	2.97	1.10	2.56*
2. อธิบายไม่ตรงกับความต้องการของ เด็ก	3.32	0.90	3.54	0.76	1.31
3. ท่านไม่มีเงินและไม่มีเวลาจัดหาอธิบาย ให้เพียงพอ	3.86	0.70	3.90	0.82	0.25
4. ห้องและครู วัสดุทัศนศึกษาไม่วางบริการ ท่าน	3.05	0.95	3.15	0.77	0.58
5. ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ใช้อธิบาย	2.75	0.90	3.54	0.76	1.31
ผลรวม	15.43	4.17	17.10	3.62	1.97

๔ จากตาราง 6 จะเห็นว่าผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไปมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสนทนาร่วมกันไม่แตกต่างกัน มีเพียงประเด็นปัญหาเดียวที่ปรากฏว่า ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา แสดงทัศนคติว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป คือประเด็นเกี่ยวกับสื่อการสอนมีไม่เพียงพอ หรือใช้การได้ไม่ถี่ ส่วนประเด็นปัญหาอื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.1.5 กานกิจกรรม

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการสนทนาภาษาอังกฤษของผู้สอนทำกิจกรรมจำแนกตามวุฒิ

ข้อปัญหา	ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
1. เนื้อหาในหลักสูตรมีมากเกินไปจนจะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมได้	2.76	0.84	2.50	0.93	1.42
2. ท่านไม่ทราบว่า จะจัดกิจกรรมการสอนอย่างไรดี	3.10	0.74	3.33	0.79	1.48
3. การจัดกิจกรรมเป็นที่รำคาญแก่ห้องข้างเคียง	2.96	0.91	2.92	0.75	0.24
4. การจัดกิจกรรมทำให้เสียระเบียบวินัยในชั้นเรียน	3.23	1.11	3.19	0.92	0.18
5. การจัดกิจกรรมทำให้เสียเวลาเพราะเวลาเรียนมีน้อย	3.66	1.27	3.76	1.31	0.35

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อปัญหา	ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
6. กิจกรรมที่กำหนดในแบบเรียนยากแก่การปฏิบัติ	2.29	0.81	2.63	0.65	2.21*
7. กิจกรรมไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะทุกด้าน	3.53	0.95	3.50	0.82	0.14
ผลรวม	31.90	5.64	35.40	4.61	1.60

๕ จากตาราง 7 จะเห็นว่าปัญหาโดยส่วนรวมค่านกิจกรรมระหว่างผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา กับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหาปรากฏว่า ในประเด็นที่เกี่ยวกับ กิจกรรมที่กำหนดในแบบเรียนยากแก่การปฏิบัติ นั้น ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

1.1.6 คำถามการประเมินผล

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนคำถามการประเมินผล จำแนกตามวุฒิ

ข้อปัญหา	ป.กศ.ส่งหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.พ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
1. ท่านไม่ทราบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในรายวิชาที่สอน	3.32	0.69	3.70	0.68	2.77**
2. ท่านไม่ทราบว่า จะออกข้อสอบอย่างไร จึงจะตรงตามจุดประสงค์	3.97	0.97	3.97	1.04	0.01
3. ท่านไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ไม่มีสิทธิ์สอบ	3.70	1.06	3.42	1.12	1.28
4. ท่านไม่แน่ใจว่าข้อสอบของท่านทดสอบความรู้พื้นฐานนักเรียนได้จริง	3.29	0.89	3.09	0.99	1.08
5. ท่านไม่เข้าใจระเบียบประเมินผลที่ใช้อยู่	2.97	0.85	2.57	1.11	2.14*
6. ท่านต้องออกข้อสอบล่วงหน้า โดยยังสอนไม่ถึง	3.18	0.79	3.32	1.05	0.79
7. อาจารย์ที่สอนวิชาเดียวกับท่านต่างออกข้อสอบซึ่งมีความยากง่ายไม่เท่ากัน	2.91	0.96	3.02	0.97	0.54
8. นักเรียนร้องเรียนว่าท่านให้คะแนนน้อยกว่าอาจารย์อื่น	3.35	0.74	3.34	0.87	0.06
ผลรวม	26.69	3.46	26.43	3.62	1.97

๖) จากการทดสอบความแตกต่างในตาราง 8 ปรากฏว่าปัญหาโดยส่วนรวมด้านการประเมินผลระหว่างผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น ปัญหาพบว่า ปัญหาของผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป แตกต่างกันใน 2 ประเด็น คือ

1. ไม่ทราบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในรายวิชาที่สอน พบว่าผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

2. ไม่เข้าใจระเบียบประเมินผลที่ใช้ อยู่ พบว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา

สำหรับปัญหาประเด็นอื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนจำแนกตาม ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อนี้ เป็นการเสนอผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ที่มีระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่แตกต่างกันคือ น้อยกว่า 1 ปี 1 - 2 ปี และมากกว่า 2 - 4 ปี โดยทำการทดสอบค่านต่าง ๆ ดังนี้ คือ ค่านสภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม การประเมินผล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงไว้ในตาราง 9 และตาราง 10 ดังต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	ระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่					
	น้อยกว่า 1 ปี (N=35)		1 - 2 ปี (N=54)		มากกว่า 2 - 4 ปี (N=30)	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
1. ความสภาพแวดล้อมในการสอน	33.97	3.86	35.35	5.20	35.33	5.49
2. ความการเตรียมการสอน	23.26	3.15	23.70	3.18	23.87	4.43
3. ความวิธีสอน	44.17	4.63	44.33	5.47	46.80	6.66
4. ความสื่อการสอน	23.29	3.90	23.46	3.98	23.33	3.63
5. ความกิจกรรม	31.86	4.35	31.61	3.74	32.63	4.57
6. ความการประเมินผล	31.12	3.74	33.25	3.69	34.82	4.53
ผลรวม	187.67	13.46	191.70	15.30	196.79	18.69

7 จากตาราง 9 จะเห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่มากกว่า 2 - 4 ปี สูงเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 196.79$) ผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ 1 - 2 ปี เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 191.70$) และผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่น้อยกว่า 1 ปี เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 187.67$)

เพื่อให้ทราบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งสามกลุ่มนี้ แตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของ
ผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	df	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1: สถานสภาพแวดล้อมในการสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	46.6353	23.3177	0.9372
	116	ภายในกลุ่ม	2885.9529	24.8789	
2: การเตรียมการสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	6.8068	3.4034	0.2665
	116	ภายในกลุ่ม	11481.4116	12.7708	
3: การวิธีสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	144.2118	72.1059	2.2632
	116	ภายในกลุ่ม	3695.7714	31.8601	
4: การสื่อการสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	.7477	.3739	0.0243
	116	ภายในกลุ่ม	1783.2354	15.3727	
5: การกิจกรรม	2	ระหว่างกลุ่ม	20.5025	10.2513	0.5812
	116	ภายในกลุ่ม	2046.0857	17.6387	
6: การประเมินผล	2	ระหว่างกลุ่ม	16.9501	8.4750	.68
	116	ภายในกลุ่ม	2269.8282	12.4715	

8) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 10 ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติในปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่
น้อยกว่า 1 ปี 1 - 2 ปี และมากกว่า 2 - 4 ปี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า
"ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่แตกต่างกันมีปัญหากับการสอน
ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน"

1.3 ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อนี้ เป็นการเสนอผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ที่มีระยะเวลาการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรใหม่แตกต่างกัน คือ ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาเลย รับการอบรม 1 - 3 ครั้ง รับการอบรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป โดยทำการทดสอบคำถามต่าง ๆ ดังนี้คือ คำถามสภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผล ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงไว้ในตาราง 11 และ ตาราง 12 ดังต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา					
	ไม่เคยอบรมหรือสัมมนา (N=31)		อบรม 1-3 ครั้ง (N=48)		อบรมมากกว่า 3 ครั้ง (N=40)	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
1. คำถามสภาพแวดล้อมในการสอน	33.97	3.86	35.35	5.20	33.33	5.49
2. คำถามการเตรียมการสอน	44.17	4.63	44.33	5.47	46.48	6.60
3. คำถามวิธีสอน	33.81	3.73	33.97	3.86	32.83	3.82
4. คำถามสื่อการสอน	23.46	3.98	23.33	3.63	23.29	3.90
5. คำถามกิจกรรม	31.61	3.74	32.63	4.57	31.86	4.35
6. คำถามการประเมินผล	23.26	3.15	23.87	4.43	23.70	3.18
ผลรวม	190.28	18.96	193.48	14.32	193.81	15.36

๑) จากตาราง 11 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษตามทัศนคติของผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่ มากกว่า 3 ครั้ง สูงเป็นอันดับ 1 ($\bar{x} = 193.81$) ผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหลักสูตรใหม่ 1 - 3 ครั้ง เป็นอันดับ 2 ($\bar{x} = 193.81$) และผู้สอนที่ไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเลยเป็นอันดับ 3 ($\bar{x} = 190.28$)

เพื่อให้ทราบค่าคะแนนเฉลี่ยของสามกลุ่มนี้ แยกต่างหากทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	df	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
1. ทัศนสภาพแวดล้อมในการสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	21383.6604	10691.8302	.60
	116	ภายในกลุ่ม	3208.4960	17924.5589	
2. ทางการเตรียมการสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	12.7720	6.3860	2.21
	116	ภายในกลุ่ม	516.3049	2.8843	
3. ทางการวิธีสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	251.8432	125.9216	13.33**
	116	ภายในกลุ่ม	1691.3051	9.4486	
4. ทางการสื่อการสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	40.3675	20.1837	.57
	116	ภายในกลุ่ม	6457.3498	35.6759	
5. ทางการกิจกรรม	2	ระหว่างกลุ่ม	23.7039	11.8519	1.62
	116	ภายในกลุ่ม	1312.8534	7.2936	
6. ทางการประเมินผล	2	ระหว่างกลุ่ม	52.5988	26.2994	1.19
	116	ภายในกลุ่ม	3962.1552	22.0119	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 12 จะเห็นว่าคะแนนปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ คำนวณวิธีสอนของผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่ที่แตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อที่จะทราบว่าผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่ที่แตกต่างกัน คู่ใดบ้างที่ได้คะแนนต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้ q -statistic ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ของผู้สอนคำนวณวิธีสอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

กลุ่มตัวอย่าง	ไม่เคยอบรมหรือสัมมนา			อบรม 1-3 ครั้ง	อบรม มากกว่า 3 ครั้ง
	\bar{X}				
ไม่เคยอบรมหรือสัมมนา	30.1261	-	2.6077**	2.7121**	
อบรม 1 - 3 ครั้ง	31.1926		-	0.104387	
อบรมมากกว่า 3 ครั้ง	31.2653			-	
	r		2	3	
	$q_{.99}(r, 116)$		3.64	4.12	
	$q_{.99}(r, 116)$		MS_{error}/\sqrt{n}		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 13 จะเห็นว่าคะแนนปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษค่านวีสอน ระหว่างผู้สอนที่เข้ารับการอบรม หรือสัมมนามากกว่า 3 ครั้ง และผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนา 1 - 3 ครั้ง กับผู้สอนที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือ ผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนามากกว่า 3 ครั้ง และผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนา 1 - 3 ครั้ง มีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษค่านวีสอนแตกต่างจากผู้สอนที่ไม่เคยรับการอบรมหรือสัมมนาเลย ส่วนผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนามากกว่า 3 ครั้ง กับผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนา 1 - 3 ครั้ง มีปัญหาไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่าผู้สอนที่ไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเลยมีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษค่านวีสอนมากที่สุด ในทางตรงข้ามผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนามากกว่า 3 ครั้ง มีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษค่านวีสอนน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 นี้ เป็นการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอนที่มีวชิระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรใหม่ต่างกัน โดยจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ต่อไปนี้

2.1 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามวุฒิ

2.2 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่

2.3 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรใหม่

แต่ละหัวข้อดังกล่าวนี้ ได้วิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละตัวแปร และนำเสนอเป็นรายก้านดังต่อไปนี้

ก้านจุดประสงค์

ก้านอัตราเวลาเรียน

ก้านเนื้อหาวิชา

2.1 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามวุฒิ

2.1.1 ค่านิจประสงค

ตาราง 14 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน
ค่านิจประสงค จำแนกตามวุฒิ

รายการ	ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.ม.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
1. จุดประสงคของหลักสูตรภาษาอังกฤษสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไป	3.35	1.15	3.45	1.10	0.52
2. จุดประสงคของหลักสูตรภาษาอังกฤษสอดคล้องกับความตองการของสังคม	2.90	1.24	3.22	1.31	1.53
3. ขอความในจุดประสงคของหลักสูตรภาษาอังกฤษชัดเจนเข้าใจง่าย	2.52	1.21	2.85	1.29	1.61
4. จุดประสงคที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	2.21	1.33	2.25	1.30	0.19
5. ทานสามารถสอนให้นักเรียนบรรลุจุดประสงคเชิงพฤติกรรมได้มาก	3.61	1.15	3.69	1.03	0.42
6. จุดประสงคที่กำหนดไว้ง่ายในการนำไปปฏิบัติ	2.90	1.24	3.22	1.31	1.53
ผลรวม	17.49	5.04	18.68	4.33	0.66

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 14 แสดงว่า ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษกานจุดประสงค์ โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันกับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป

โดยเฉพาะในประเด็นที่ว่าจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนนั้นทั้งผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นด้วยกับประเด็นนี้เป็นอย่างมาก ($\bar{x} = 2.21$ และ $\bar{x} = 2.25$ ตามลำดับ)

2.1.2 กานอัตราเวลาเรียน

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน กานอัตราเวลาเรียน จำแนกตามวุฒิ

รายการ	ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{x}	s	\bar{x}	s	
1. อัตราเวลาเรียนในหลักสูตรเหมาะสมกับเนื้อหา	2.56	1.11	2.45	1.02	0.65
2. อัตราเวลาเรียนแต่ละรายวิชาเหมาะสมกับระดับชั้น	2.26	0.87	2.11	0.76	1.09
3. อัตราเวลาเรียนเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.36	1.03	3.28	1.13	0.39
4. อัตราเวลาเรียนเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับรายวิชาอื่น	3.25	0.95	3.04	0.81	1.48
ผลรวม	11.43	4.61	10.88	4.66	1.37

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 15 ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมากับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป คำน้อตราเวลาเรียน สำหรับประเด็นความคิดเห็นที่ผู้สอนทั้งสองกลุ่มเห็นควมมากคือ อัตรเวลาเรียนแต่ละรายวิชาเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.26$ และ $\bar{X} = 2.11$) ซึ่งหมายความว่าผู้สอนเห็นว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่มีอัตราเวลาเรียนเหมาะสมกับระดับชั้นมาก

2.1.3 กานเนื้อหารายวิชา

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน กานเนื้อหารายวิชา จำแนกตามวุฒิ

รายการ	ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา (N=37)		กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป (N=82)		t
	\bar{X}	s	\bar{X}	s	
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.19	0.86	3.35	0.98	1.08
2. เนื้อหารายวิชาเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	3.16	0.89	3.05	0.93	0.74
3. เนื้อหารายวิชาเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.02	1.01	3.11	1.05	0.53
4. เนื้อหารายวิชาช่วยต่อการเรียนการสอน	3.51	0.84	3.59	0.93	0.57
5. เนื้อหารายวิชาเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานการเรียนชั้นต่อไป	2.43	1.08	2.31	1.07	0.67
ผลรวม	15.31	4.37	15.41	4.30	1.23

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 16 จะเห็นว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอนค่านเนื้อหารายวิชา โดยส่วนรวมระหว่างผู้สอนที่มีวุฒิ ป.ฉ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา กับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหาไม่พบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้งสองกลุ่ม

2.2 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อนี้ เป็นการเสนอผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน ที่มีระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่แตกต่างกันคือ น้อยกว่า 1 ปี 1 - 2 ปี และมากกว่า 2 - 4 ปี โดยทำการทดสอบคานทาง ๆ ดังนี้คือ คำนวณประสงค์ อัตราเวลาเรียน และเนื้อหารายวิชา ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงไว้ในตาราง 17 และตาราง 18 ดังต่อไปนี้

ตาราง 17 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่

รายการ	ระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่					
	น้อยกว่า 1 ปี (N=35)		1 - 2 ปี (N=54)		มากกว่า 2-4 ปี (N=30)	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
1. ด้านจุดประสงค์	33.08	5.27	66.37	5.19	34.20	4.54
2. ด้านอัตราเวลาเรียน	23.26	3.15	23.70	3.18	23.87	5.43
3. ด้านเนื้อหาวิชา	21.40	3.88	22.08	2.28	23.46	3.98
ผลรวม	82.74	10.59	82.15	10.02	81.53	9.86

จากตาราง 17 จะเห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอนที่มีระยะเวลาสอนน้อยกว่า 1 ปี สูงเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 82.74$) ผู้สอนที่มีระยะเวลาสอน 1 - 2 ปี สูงเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 82.15$) และผู้สอนที่มีระยะเวลาสอนมากกว่า 2 - 4 ปี สูงเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 81.53$)

เพื่อให้ทราบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งสามกลุ่มนี้ แตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 18

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่

รายการ	df	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
1. การจุดประสงค์	2	ระหว่างกลุ่ม	54.97	27.48	0.1923
	116	ภายในกลุ่ม	3143.59	142.89	
2. จำนวนอัตราเวลาเรียน	2	ระหว่างกลุ่ม	23.25	11.62	1.74
	116	ภายในกลุ่ม	146.99	61.68	
3. ตามเนื้อหารายวิชา	2	ระหว่างกลุ่ม	23.703	11.85	1.62
	116	ภายในกลุ่ม	1312.85	7.29	

จากตาราง 18 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอนที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่น้อยกว่า 1 ปี 1 - 2 ปี และมากกว่า 2 - 4 ปี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษต่างกัน"

2.3 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อนี้ เป็นการเสนอผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน ที่มีระยะเวลาการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรใหม่แตกต่างกันคือ ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาเลย รับการอบรม 1 - 3 ครั้ง รับการอบรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป โดยทำการทดสอบค่านต่าง ๆ

ดังนั้นคือ ด้านจุดประสงค์ อัตราเวลาเรียน และเนื้อหารายวิชา ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงไว้ในตาราง 19 และตาราง 20 ดังต่อไปนี้

ตาราง 19 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

รายการ	การเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา					
	ไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเลย (N=31)		อบรม 1-3 ครั้ง (N=48)		อบรมมากกว่า 3 ครั้ง (N=40)	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
1. ด้านจุดประสงค์	22.28	3.87	22.45	3.88	22.29	3.89
2. ด้านอัตราเวลาเรียน	31.87	4.67	31.63	4.53	30.61	3.54
3. ด้านเนื้อหารายวิชา	44.80	4.85	44.35	4.48	44.18	4.24
ผลรวม	99.03	7.54	98.43	6.70	97.08	6.12

จากตาราง 19 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาเลยสูงเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 99.03$) ผู้สอนที่อบรม 1 - 3 ครั้ง สูงเป็นอันดับที่ 2 ($\bar{X} = 98.43$) ผู้สอนที่อบรมมากกว่า 3 ครั้ง สูงเป็นอันดับที่ 3 ($\bar{X} = 97.08$)

เพื่อให้ทราบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งสามกลุ่มนี้ แตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 20

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของ
ผู้สอน จำแนกตามการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่

รายการ	df	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ด้านจุดประสงค์	2	ระหว่างกลุ่ม	52.5988	26.2994	1.19
	116	ภายในกลุ่ม	3962.15	24.0119	
2. ด้านอัตราเวลาเรียน	2	ระหว่างกลุ่ม	16.9501	8.4750	.68
	116	ภายในกลุ่ม	2269.8282	12.4715	
3. ด้านเนื้อหาวิชา	2	ระหว่างกลุ่ม	51.3080	25.6540	1.12
	116	ภายในกลุ่ม	4129.0307	22.9390	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 20 จะเห็นว่าคะแนนความคิดเห็นต่อหลักสูตร
ภาษาอังกฤษของผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาเลย รับการอบรม 1 - 3 ครั้ง
รับการอบรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป แยกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุก ๆ ด้าน
แสดงว่าผู้สอนทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการค้นคว้า อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสำรวจปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนทั้งด้าน สภาพแวดล้อม ในการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม และ การประเมินผล
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในเรื่อง จุดประสงค์ อัตราเวลาเรียน และเนื้อหาวิชาในหลักสูตร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนที่มีวุฒิ ระยะเวลา ที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของผู้สอนที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมต่างกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีวุฒิ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้สอนที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่สอง ปีการศึกษา 2524 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมีอยู่ด้วยกัน 2 ฉบับ เป็นแบบสอบถามปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับและแบบสอบถามความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ

1. สภาพแวดล้อมในการสอน
2. การเตรียมการสอน
3. วิธีสอน
4. สื่อการสอน
5. กิจกรรม
6. การประเมินผล

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอนต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. จุดประสงค์
2. อัตรากำลัง
3. เนื้อหารายวิชา

การวิเคราะห์หขอมูล

การวิเคราะห์หขอมูลใช้วิธีการทางสถิติคำนวณหาค่าต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวน
2. ใช้ t-test ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม
3. ใช้ F-test ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิเคราะห์หขอมูล

ผลจากการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา กับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมามีปัญหาโดยส่วนรวมค่านการเรียนการสอนมากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะใน 2 ประเด็นต่อไปนี้ ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าเป็นปัญหา มากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป คือ

1. ไม่มีหนังสือคู่มือครู ในขณะที่เตรียมการสอน
2. หาเอกสารคนกว่าเพิ่มเติมไม่ในขณะที่เตรียมการสอน

ส่วนปัญหาโดยส่วนรวมคานอื่น ๆ คือ สถานสภาพแวดล้อมในการสอน คานวิธีสอน คานสื่อการสอน คานกิจกรรม และคานการประเมินผล ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงลงมา กับผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปมีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่จากผลการวิเคราะห์รายละเอียดของปัญหาแต่ละคาน พบความแตกต่างกันระหว่างปัญหาของผู้สอนทั้งสองกลุ่มในบางประเด็นปัญหาดังนี้

งานสื่อการสอน ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าสื่อการสอนมีไม่เพียงพอ หรือใช้การได้ไม่ดี เป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามปัญหาของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้คือได้ว่าอยู่ในระดับที่เป็นปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.45$ และ $\bar{X} = 2.97$)

งานกิจกรรม ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าสื่อการสอนที่กำหนดในแบบเรียนยากแก่การปฏิบัติ เป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างไรก็ตามปัญหาของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้คือว่าอยู่ในระดับที่เป็นปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.29$ และ $\bar{X} = 2.63$)

งานการประเมินผลผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปมีปัญหาแตกต่างกันใน 2 ประเด็น คือ

1. ไม่ทราบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในรายวิชาที่สอนพบว่า ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

2. ไม่เข้าใจระเบียบประเมินผลที่ใช้อยู่พบว่า ผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา

2. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระหว่างที่คณะของผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ต่างกัน

ผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่น้อยกว่า 1 ปี 1 - 2 ปี และมากกว่า 2 - 4 ปี มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ปัญหาทางการสอนภาษาอังกฤษระหว่างที่คณะของผู้สอนที่มีจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่ต่างกัน

ผู้สอนที่ไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเลย อบรม 1 - 3 ครั้ง และอบรมมากกว่า 3 ครั้ง มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเกือบทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านวิธีสอนผู้สอนทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษระหว่างทักษะของผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

ผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษระหว่างผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ต่างกัน

ผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่น้อยกว่า 1 ปี 1 - 2 ปี และมากกว่า 2 - 4 ปี มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษระหว่างผู้สอนที่มีจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาตามหลักสูตรใหม่ต่างกัน

ผู้สอนที่ไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเลย อบรม 1 - 3 ครั้ง และอบรมมากกว่า 3 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน

1.1 ผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีปัญหาต่างกันเฉพาะด้านการเตรียมการสอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ปัญหาค้นสภาพแวดล้อมในการสอน วิธีสอน สื่อการสอน และกรณีเป็นผลผู้สอนทั้งสองกลุ่มมีปัญหามาแตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การที่ผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีปัญหาต่างกันเฉพาะด้าน การเตรียมการสอน อาจเป็นเพราะในหลักสูตรใหม่กำหนดให้ครูใช้วิธีสอน โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การเตรียมการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะถ้าครูไม่เตรียมการสอนล่วงหน้า การดำเนินการสอนในห้องเรียนจะดำเนินไปได้ไม่ก็เท่าที่ควร ผู้สอนที่มีวุฒิป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมาซึ่งประสบปัญหา

ในเรื่องไม่มีหนังสือคู่มือครูใช้ขณะเตรียมการสอน และหาเอกสารค้นคว้าเพิ่มเติมไม่ได้ จึงประสบปัญหาการเตรียมการสอนโดยส่วนรวมมากกว่าผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

สำหรับค่านสภาพแวดล้อมในการสอน วิธีสอน สื่อการสอน และการประเมินผล ซึ่งผู้สอนทั้งสองกลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าปัญหาในค่านเหล่านี้โดยเนื้อหาสาระ และการปฏิบัติแล้ว สามารถยืดหยุ่นและมีวิธีดำเนินการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ จึงทำให้ผู้สอนทั้งสองกลุ่ม แสดงทัศนะวามีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณี ศรีคุณ (สุวรรณี ศรีคุณ 2521 : 87) ซึ่งศึกษาพบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิต่างกัน มีปัญหาในค่านการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย วงศ์เกษม (สมชาย วงศ์เกษม 2519 : 135) ซึ่งวิจัยพบว่าอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้ดีเท่าเทียมกัน

1.2 ผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ต่างกันมีปัญหาค่านสอนภาษาอังกฤษคล้ายคลึงกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับนี้เป็นหลักสูตรใหม่ ผู้สอนเพิ่งมีโอกาสศึกษาหลักสูตรในระยะเวลาใกล้เคียงกัน จึงอาจเป็นผลให้ผู้สอนที่แม้จะสอนตามหลักสูตรใหม่ต่างกัน แต่การสอนในระยะเวลาใกล้เคียงกันมองเห็นปัญหาหรือประสบปัญหาค่านคล้าย ๆ กัน

1.3 ผู้สอนที่มีระยะเวลาที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรใหม่ต่างกัน มีปัญหาค่านสอนภาษาอังกฤษ ค่านสภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งค่านกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ การจัดอบรมหรือสัมมนาเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการทำความเข้าใจกับผู้สอนในค่านต่าง ๆ ผู้สอนที่ผ่านการอบรมหรือสัมมนาแล้ว จึงประสบปัญหาค่านคล้ายคลึงกันไป

สำหรับค่านวิธีสอน ผู้สอนที่มีระยะเวลาที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรใหม่ต่างกัน มีปัญหาค่านวิธีสอนแตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ การจัดอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรภาษาอังกฤษแต่ละครั้งผู้สอนต่างก็ได้รับการอบรมเพิ่มเติมในค่านวิธีสอนตามหลักสูตรใหม่เป็นส่วนใหญ่ การอบรมหรือสัมมนาถ้าจัดให้มีขึ้นมากเพียงไร จะทำ

ให้ผู้สอนที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาประสบปัญหาต่างกันต่าง ๆ รวมทั้งคำวินิจฉัยสอนน้อยลง: เพียงนั้น ดังเช่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่า ผู้สอนที่ไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเลยมีปัญหาคำวินิจฉัยสอนมากที่สุด ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้สอนที่รับการอบรมหรือสัมมนามากกว่า 3 ครั้ง มีปัญหาคำวินิจฉัยสอนน้อยที่สุด

2. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้สอน

2.1 ผู้สอนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา และผู้สอนที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ตรงกับผลการศึกษาของ ไพฑูรย์ ธรรมแสง (ไพฑูรย์ ธรรมแสง 2507 : 82) ซึ่งพบว่า ครูที่มีวุฒิกับครูไม่มีวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในคำต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ในขณะที่ เพ็ญสุข หวังแก้ว (เพ็ญสุข หวังแก้ว 2507 : 81) พบว่าความคิดเห็นของครูในเรื่อง หลักสูตรไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาในเรื่องวุฒิ และ เพ็ญณี นารายณ์ประธาน (เพ็ญณี นารายณ์ประธาน 2513 : 114) พบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้สอนที่มีระยะที่สอนความหลักสูตรใหม่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานแต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิเชียร เทียบเมือง (วิเชียร เทียบเมือง 2520 : 150) ซึ่งพบว่า ประสบการณ์สอนของครู มิได้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน และผลการวิจัยของ เพราพรรณ จันทร์ปัญญา (เพราพรรณ จันทร์ปัญญา 2507 : 77) ซึ่งพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรคล้ายกันเกือบทุกเรื่อง และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ เพ็ญสุข หวังแก้ว (เพ็ญสุข หวังแก้ว 2507 : 81) และ เพ็ญณี นารายณ์ประธาน (เพ็ญณี นารายณ์ประธาน 2513 : 114) ซึ่งวิจัยพบในทำนองเดียวกัน

2.3 ผู้สอนที่มีจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาหลักสูตรใหม่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานในเรื่องนี้อาจเป็นเพราะ การจัดอบรมทำให้ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรใหม่ และอาจถ่ายทอดให้ผู้สอนใน

โรงเรียนเดียวกัน จึงทำให้ผู้สอนทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้เกิดแนวคิดต่าง ๆ ที่จะนำมาเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้บริหาร

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรจะไต่กระหนังถึงปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ และหาทางสนับสนุนและช่วยเหลือให้ปัญหาเหล่านั้นผ่อนคลาย หรือเบาบางลงไปได้ให้มากที่สุด ด้วยการสนับสนุนให้การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกิดความคล่องตัวในทุก ๆ ด้าน

2. กรมสามัญศึกษา และกรมวิชาการ

ควรจะได้ร่วมกันจัดอบรมหรือสัมมนาในเรื่องหลักสูตร และการใช้หลักสูตร เป็นระยะ ๆ จนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าผู้ใช้หลักสูตรสามารถใช้หลักสูตรได้ตรงตามหลักการ และเป้าหมายของหลักสูตรใหม่ โดยการศึกษาติดตามผลจากโรงเรียนต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ในต่างจังหวัด เพื่อหาสาเหตุของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษอย่างเฉพาะเจาะจง เช่น ด้านผู้สอน ผู้เรียน ให้เด่นชัดขึ้น
2. ควรทำการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มวิชา เพื่อแยกแยะปัญหาการสอนที่เกิดขึ้นในแต่ละกลุ่มวิชา ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการปรับปรุงรายวิชาในกลุ่มวิชานั้น ๆ
3. ควรทำการศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้เห็นปัญหาการสอนทุกระดับ และนำมาเป็นแนวทางแก้ไขต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการ
พัฒนามหาวิทยาลัย 2515, 105 หน้า
- กานดา ลินชวานนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ วิชาขุศครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา องค์การ
ค้ำของคุรุสภา 2505, 163 หน้า
- จุมพล สวัสดิ์คิยากร การร่างแบบสอบถามและ ABC ในงานวิจัย โรงพิมพ์สุวารณภูมิ
ม.ป.ป. 133 หน้า
- เจริญ ศิริพัฒนาพันธ์ "ควรเริ่มสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนในชั้นประถมศึกษาหรือไม่"
ครูเชียงใหม่ 5(11) สิงหาคม 2517
- เจียรนัย สุรักพิพิธ ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียน
รัฐบาลจังหวัดพระนคร ธนบุรี วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 236 หน้า
อักษานา
- ธีรวัฒน์ นิจนคร การวิเคราะห์เปรียบเทียบกริยาวลีในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 52 หน้า อักษานา
- ดวงรัตน์ ประดับแก้ว การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้น มศ.3 ของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร ธนบุรี วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์บัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507, 42 หน้า อักษานา
- นิยม สุขประพันธ์ สถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง ปริญญาโท กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, 90 หน้า อักษานา
- "นโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ" สามัญศึกษา 15(8) : 3 - 7
สิงหาคม 2521
- บุญเหลือ กุญชร, ม.ธ. "ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย"
ศูนย์ศึกษา 20 : 45 - 52 กันยายน 2516

- บุบผชาติ เฟ่งพิริจ การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511 ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสาณมิตร 2512, 131 หน้า อัครสาเนา
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2521, 249 หน้า
- พัฒน์ น้อยแสงศรี "ครูสอนภาษาอังกฤษ" วิทยาสาร 38 : 54 8 ตุลาคม 2511
- พิมลพรณ เคหะเจริญ "การใช้หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ" วิสามันตศึกษา 4 : 45 45 - 47 สิงหาคม 2510
- เพ็ญณี นารายประทาน การศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ. ชั้นสูง พ.ศ.2510 ในวิทยาลัยครูสองแห่งในจังหวัดพระนคร ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสาณมิตร 2513, 141 หน้า อัครสาเนา
- เพ็ญสุข หวังแก้ว ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคศึกษา 1 เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสาณมิตร 2507, 120 หน้า อัครสาเนา
- เพราพรณ จันทรบัญญัติ ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคศึกษา 1 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ระสาณมิตร 2507, 97 หน้า อัครสาเนา
- ไพฑูรย์ แสงธรรม ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสาณมิตร 2507, 111 หน้า อัครสาเนา
- วรรณ รัตนประสิทธิ์ การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา วิทยานีพนธ์ คุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย 2503, 71 หน้า อัครสาเนา
- วิรัตน์ ไวยกุล การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512 ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ระสาณมิตร พ.ศ.2513, 171 หน้า อัครสาเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญการพิมพ์
2520, 251 หน้า

สีหันทกร อินทุสุต การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2508, 202 หน้า อักษรสำเนา

สุวรรณณี เต็งอำนวยการ การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508,
202 หน้า อักษรสำเนา

สุไรว พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โครงการผลิตตำราและคำสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 170 หน้า

ไสววัฒน์ ไสภภาพ ปัญหาในการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน
จังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522,
120 หน้า อักษรสำเนา

อุทัย ภิรักษ์กุล การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503, 75 หน้า อักษรสำเนา

อานา โชติจกิต ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503, 95 หน้า อักษรสำเนา

Alexander, L.G. Practice and Progress : New Concept English
Series, Longmans, Green Co., Ltd, 1968. 232 p.

Association for Supervision and Curriculum Improvement. Research
for Curriculum Improvement. A Department of the National Education
Association of United States, Washington D.C, 1975. 350 p.

Best, John W. Research in Education. Prentice - Hall, N J, 1959.
320 p.

Bishop, Russell Harold. "Foreign Language in the elementary
School : A Study of Methods in Selected Areas of Oregon,"
Dissertation Abstracts. 27 : 2093 - 2094, January 1967.

Bowen, I. Donald. "The Philosophy and Principle of English
Teaching in the Philippines" Techniques and Procedures in
Second Language Teaching. 1957. xi p.

- Campbell, Walter H. "Self Improvement for Teachers of Foreign Language" Clearing House. 29 : 277 - 279, January, 1955.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 2 nd. ed. New York, Harper and Brothers, 1960, 650 p.
- Chalao Chaiyaratana. A Comparative Study of English and Thai Syntax. A Doctorol Thesis, Indiana University 1964. 287 p.
- Deverell, A.F. "Are Reading Improvement Courses at the University Level Justified?" The Journal of Education Research. 54 : 205 Febeuary, 1961.
- Edward, Allen Louis. Experimental Design in Psychological Research 3 rd. ed. New York, Rinehart, 1968. 455 p.
- Jacobovits, Leon A. Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issue, Massachusetts : Newery House Publishers, 1971. 225 p.
- Johansen, John. H. "The Relationship Between Teachers' Perception of Influence in Local Curriculum Decision - Making and Curriculum Imprementation". Educational Research 61 (2) : 81 October, 1969.
- Langebach, Michael. "Development of an Instruction to Measure Teachers Attitude Toward Curriculum Use and Planing", Educational Research 66(1) : 35 - 38 September, 1972.
- Lambert. A Study of the Role of Attitudes and Motivation in Second Language Learning NDEA Contract, SEA 8517, Montreal 1961. 180 p.
- Lapardi, Michael Joseph. "Curriculum Planing Competencies For Second School Principles" Dissertation Abstracts International. 39 : 648 - 649 A, August, 1978.
- Lindquist Everest Franklin. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton, Mifflin, 1953. 393 p.
- Littler, Sherman. "Why Teacher Fail?" Encyclopedia of Educational Research, ed by Walter's. Monroe, The Macmillan Co., New York, 1952.
- Mc Gregor, G.P. English in Aftica. London, Heinemann Educational Books Ltd., 1971. 342 p.
- Medvitz, James A. A Twenty - hour, In Service, Departmental Curriculum Wokshop to Develop a Foreign Language Appreciation Curriculum. ERTC May 1977, Vol. 12 No. 5, 313 p.

Monroe, W.S. and Marks Arlyn. "Method of Teaching" Encyclopedia of Educational Research. ed by Walter S. Monroe, The Macmillan Company, New York, 1956.

Morsey, Royal K. Improving English Instruction. Allyn and Bacon Inc, Boston, 1965. 290 p.

Office of the National Council, The English Language Center of the University Development Commission. Proposals for Improvement of English Instruction in Thailand. Bangkok, 1971.

Parker, William R. "Through Role Playing" Foreign Language Teaching: An Anthology. The Macmillan Company, New York, 1967. 53 p.

Rhodes, Jack Walter. "Organization and Administration of Foreign Language Programs" Dissertation Abstracts. 29(4) : 1804 - 1805, October 1968.

Winner, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, Mc Graw - Hill, 1962. 672 p.

ภาคผนวก ก.

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1.	6.84**	21.	7.52**
2.	5.59**	22.	6.02**
3.	5.99**	23.	7.57**
4.	5.25**	24.	5.09**
5.	7.13**	25.	8.35**
6.	5.47**	26.	4.93**
7.	6.88**	27.	3.74**
8.	4.96**	28.	3.13**
9.	6.52**	29.	6.94**
10.	7.11**	30.	4.39**
11.	5.37**	31.	3.92**
12.	6.32**	32.	4.74**
13.	4.02**	33.	6.67*
14.	6.79**	34.	2.01
15.	8.00**	35.	4.94**
16.	6.30**	36.	4.19**
17.	7.21**	37.	2.56*
18.	5.32**	38.	5.10**
19.	5.32**	39.	5.11**
20.	4.67**	40.	6.02**

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

คายนางจำแนกสอบถามความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1.	3.40**	9.	8.57**
2.	4.58**	10.	4.65**
3.	3.97**	11.	2.00*
4.	3.41**	12.	3.13**
5.	3.22**	13.	4.39**
6.	3.95**	14.	3.39**
7.	6.34**	15.	4.74**
8.	4.73		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาคผนวก ข.

ที่ ศธ.๐๔๐๓/๓๖๖๓๓

กรมสามัญศึกษา

๑๑ ธันวาคม ๒๕๒๔

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน

ด้วย นางสาววัลลียา สุวรรณโชติ ตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนปทุมคงคา
โคกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมีความประสงค์
จะทำการวิจัย เรื่อง "ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นทอหลักสูตรภาษาอังกฤษ
ของผสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๔" เพื่อประกอบในการศึกษา
ครั้งนี้

กองการมัธยมศึกษาจึงใคร่ขอความร่วมมือมายังโรงเรียน ช่วยอนุเคราะห์ในการ
ทำวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณในความร่วมมือนมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายประจวบ วัจนะรัตน)

ผู้อำนวยการกอง รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

ฝ่ายส่งเสริมโรงเรียน

โทร. ๒๔๒๖๖๓๖

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ฉบับที่ 1

แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน 5 ด้าน คือ
สภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม
และการประเมินผล

วิธีทำแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ
ตามความเป็นจริง

1. วุฒิ วุฒิ บ.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา
 วุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป
2. ระยะเวลาที่สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่
 น้อยกว่า 1 ปี
 1 ปี - 2 ปี
 มากกว่า 2 ปี - 4 ปี
3. การเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่
 ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนา
 รับการอบรม 1 - 3 ครั้ง
 รับการอบรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการสอน
การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผล

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่า เป็นปัญหาในการสอนแต่ละข้อ
(5 = เป็นปัญหามากที่สุด, 4 = เป็นปัญหามาก, 3 = เป็นปัญหาปานกลาง, 2 = เป็นปัญหาน้อย, 1 = เป็นปัญหาน้อยที่สุด) กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่าง ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการสอน

ข้อปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
แบบเรียนในรายวิชาที่ท่านสอนยากเกินไป	✓				

ถ้าท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องแรก ซึ่งตรงกับหมายเลข 5 หรือ ช่องที่มีปัญหามากที่สุด หมายความว่า ท่านเห็นว่า แบบเรียนในรายวิชาที่ท่านสอนยากเกินไป เป็นปัญหาต่อการสอนของท่านมากที่สุด

ข้อปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แบบเรียนในรายวิชาที่ท่านสอนยากเกินไป					
2. ท่านไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน					
3. โครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก					
4. ท่านมีชั่วโมงรับผิดชอบมากทำให้ไม่มีเวลาอ่านตำรา/เพิ่มเติม					
5. ท่านไม่มีความมั่นใจว่ามีความรู้พอที่จะสอน					
6. จำนวนนักเรียนในชั้นมีมากเกินไปจนกว่าจะสอนภาษาให้ไต่ผลก็					

ข้อปัญหา	มากที่สุด	4 มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. พันความรูของนัก เรียนต่างกันมาก					
8. ศึกษาที่เทศกมาเยี่ยมและแนะนำท่านน้อยเกินไป					
9. ท่านไม่มีหนังสือคู่มือครู ใ้ขณะเตรียมการสอน					
10. ท่านไม่มี เวลาเตรียมการสอนเพียงพอ					
11. ท่านหาเอกสารคนคว่าเพิ่มเติมไม่ได้ขณะเตรียมการสอน					
12. ท่านไม่ได้ทำบันทึกการสอนจึงสอนไปตามหนังสือเรียน					
13. ท่านสอนจนชำนาญการ เตรียมการสอนจึงไม่จำเป็น					
14. ท่านไม่ทราบว่า จะสอนโดยวิธีใดจึงจะเหมาะสมกับนักเรียนของท่าน					
15. วิธีสอนตามที่ยอมรับยากแก่การปฏิบัติ					
16. การใช้วิธีแปลกทำให้ นักเรียนตึกนึสัย					
17. การสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางทำได้ยาก					
18. ท่านไม่เข้าใจวิธีสอนที่อาศัยหลักภาษาศาสตร์					
19. ท่านลืมนวิธีสอนบางวิธีที่เคยเรียนหรืออบรมมา					
20. ท่านไม่ได้รับการอบรมวิธีสอนเพิ่มเติมตั้งแต่สำเร็จการศึกษา					
21. สื่อการสอนมีไม่เพียงพอหรือใช้การได้ไม่ดี					
22. สื่อการสอนไม่ตรงกับ ความสนใจของเด็ก					
23. ท่านไม่มีเงินและไม่มีเวลาจัดหาสื่อการสอนให้เพียงพอ					
24. ห้องและครู ใ้ส่ทัศนศึกษาไม่ว่างบริการท่าน					

ข้อปัญหา	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
25. ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ใช้สื่อการสอน					
26. เนื้อหาในหลักสูตรมีมากเกินไปจนจะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมได้					
27. ท่านไม่ทราบว่าจัดกิจกรรมการสอนอย่างไรดี					
28. การจัดกิจกรรมเป็นที่รำคาญแก่ห้องข้างเคียง					
29. การจัดกิจกรรมทำให้เสียระเบียบวินัยในชั้นเรียน					
30. การจัดกิจกรรมทำให้เสียเวลาเพราะเวลาเรียนมีน้อย					
31. กิจกรรมที่กำหนดในแบบเรียนยากแก่การปฏิบัติ					
32. กิจกรรมไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะทุกด้าน					
33. ท่านไม่ทราบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในวิชาที่สอน					
34. ท่านไม่ทราบว่า จะออกข้อสอบอย่างไรจึงจะตรงตามจุดประสงค์					
35. ท่านไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ไม่มีสิทธิ์สอบ					
36. ท่านไม่แน่ใจว่าข้อสอบของท่านทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนได้จริง					
37. ท่านไม่เข้าใจระเบียบประเมินผลที่ใช้อยู่					
38. ท่านต้องออกข้อสอบล่วงหน้า โดยยังสอนไม่ถึง					
39. อาจารย์ที่สอนวิชาเดียวกับท่านต่างออกข้อสอบซึ่งมีความยากง่ายไม่เท่ากัน					
40. นักเรียนร้องเรียนว่าท่านให้คะแนนน้อยกว่าอาจารย์ท่านอื่น					

แบบสอบถามฉบับที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอนคหบดีหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 3 คำน
คือ จุดประสงค์ อัตราเวลาเรียน เนื้อหารายวิชา

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตรงกับความคิดเห็นของท่านในแต่ละข้อ
(5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก, 3 = เห็นด้วยปานกลาง, 2 = เห็นด้วยน้อย,
1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด) กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่าง ความคิดเห็นคานอัตราเวลาเรียน

ข้อความ	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
อัตราเวลาเรียนในหลักสูตรเหมาะสมกับเนื้อหา					✓

ถ้าท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องสุดท้ายซึ่งตรงกับหมายเลข 1 หรือช่องเห็นด้วยน้อย
ที่สุด หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

ข้อความ	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. จุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษสอดคล้องกับ ความมุ่งหมายทั่วไป					
2. จุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม					
3. ข้อความในจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชัดเจน เข้าใจง่าย					

ข้อความ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
5. ท่านสามารถสอนให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้มาก					
6. จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ง่ายในการนำไปปฏิบัติ					
7. อัตราเวลาเรียนในหลักสูตร เหมาะสมกับเนื้อหา					
8. อัตราเวลาเรียน แต่ละรายวิชา เหมาะสมกับระดับชั้น					
9. อัตราเวลาเรียน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
10. อัตราเวลาเรียน เป็นสัดส่วนเหมาะสมกับรายวิชาอื่น					
11. เนื้อหารายวิชา สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร					
12. เนื้อหารายวิชา เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
13. เนื้อหารายวิชา เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
14. เนื้อหารายวิชา ง่ายต่อการเรียนการสอน					
15. เนื้อหารายวิชา เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานการเรียนชั้นต่อไป					

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของผู้สอนต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2524

บทคัดย่อ
ของ
วัลลียา สุวรรณโชติ

เสนอต่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2525

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ พศ.2521 ของผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร เขตที่ 2 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 119 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผล และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ จุดประสงค์ อัตรากำลัง วัสดุ และเนื้อหาวิชา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t -test และ F -test

ผลของการศึกษาค้นคว้า ปรากฏดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนที่ปฏิบัติ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่างานการเตรียมการสอน เป็นปัญหาหลักกว่าผู้สอนที่ปฏิบัติ กศ.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ปัญหาคำสอนสภาพแวดล้อมในการสอน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผลทั้งสองฝ่ายมีความเห็นไม่แตกต่างกัน
2. ผู้สอนที่มีระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
3. ผู้สอนที่ไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเลย มีปัญหาคำสอนมากกว่าผู้สอนที่เคยอบรมหรือสัมมนา แต่ปัญหาคำสอนสภาพแวดล้อมในการสอน การเตรียมการสอน สื่อการสอน กิจกรรม และการประเมินผล ผู้สอนทั้งสามกลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน
4. ผู้สอนที่ปฏิบัติ ระยะเวลาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ และจำนวนครั้งที่เข้ารับการพัฒนาอบรมหรือสัมมนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

PROBLEMS IN TEACHING ENGLISH AND OPINIONS IN ENGLISH
CURRICULUM OF PRE-SECONDARY SCHOOL ENGLISH TEACHERS
IN BANGKOK IN 1981

AN ABSTRACT

BY

WANLIYA SUWANNACHOTI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement
for the Master of Educational Degree
at Srinakharinwirot University

The purpose of this study was to compare problems of English teaching and to compare opinions of the pre-secondary school English teachers in English Curriculum.B.E. 2521. The sample for this study included 119 pre-secondary school English teachers who taught English in the second term of the academic year (B.E. 2524) in the Bangkok Metropolis. The questionnaire in the areas of teaching environment, teaching preparation, teaching techniques, instructional aids, activities and evaluation and the opinionnaire in the areas of the objectives, time requirement and contents were used. The t-test and F-test were employed in the data analysis.

The major findings were as follows:

1. The teachers with Higher Certificate in Education and lower equivalent viewed that only the area of teaching preparation was more problematic than the teacher with bachelor degree and upper equivalent. There was no significant difference in opinions about the other five areas of problems.
2. There was no significant difference in the opinions about English teaching problems among teachers with different teaching experiences.
3. There was no significant difference among the teachers who have different numbers of seminar in opinions concerning the problems in five areas: teaching environment, teaching preparation, instructional aids, activities and evaluation. However, there was significant difference in the area of teaching techniques.

4. There was no significant difference in the opinions about the English Curriculum among teachers with different qualifications, teaching experiences and numbers of seminars.